

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JANUAR - FEBRUAR 2014

Misli Thoughts

LETO - YEAR 63
ŠTEVILKA - NUMBER 1

<http://www.glasslovenije.com.au>

Miklavž je prišel v Slovensko društvo Sydney v spremstvu angelov in parkljev v nedeljo, 8. decembra,

Dr. Davor Premrl z Johnom Stoiberjem in Nado Čargo.

V pričakovanju Miklavža na slovenskem društvu Jadran.

Na društvo Jadran sta se pripeljala Miklavž z angelčki in Dedek Mraz.

Po slovenski sv. maši v Perthu, v nedeljo, 24.11.2013.

Misli januar - februar 2014

VSEBINA

Kakšni ljudje živijo tod? _____	3
Sreča je v osrečevanju _____	5
Izpod Triglava _____	6
Slavko Habjan	
in njegovo podjetje Total Tooling _____	9
Sv. Rafael Sydney _____	10
Odšla je Pavla Gruden _____	15
Iz kluba Triglav - Mounties Group _____	17
Introducing	
a newly graduated doctor _____	21
Vaši darovi _____	22
SQuadrille Dance Festival _____	22
V Slovenskem družabnem	
društvu St. Albans _____	23
Sv. Ciril in Metod Melbourne _____	24
Slomškova šola _____	30
Petdnevno potovanje	
z avtobusom v južno Avstralijo _____	30
Piers festival 2014 _____	32
Obujanje storitev, misli in želja	
od nekoč do danes... _____	34
Iz Kraljičine dežele - QLD _____	35
Informacije za medije _____	36
Življenje pri Slovenskem	
društvu Sydney _____	39
HASA NSW - Australia _____	38
Slovensko društvo Jadran _____	39
Sveta Družina Adelaide _____	40
Oglasi _____	38
Sporočila fotografij _____	46
Fotografije so prispevali _____	46

»Kakšni ljudje živijo tod?«

JE RES VSE NOVO ali je vmes tudi kaj starega? Je z novim letom vse novo ali se z njim vleče tudi kaj starega? Res je novo leto nek mejnik našega merjenja časa. Za nas kristjane je to čas po Kristusu in Kristusovo rojstvo je mejnik časa, zato smo zopet tako slovesno obhajali praznik njegov-ega rojstva. Na vsem tem temelji tudi tako imenovana zahodna civilizacija, ki pa je iz časa po Kristusu naredila »čas po našem štetju« in zgloda, kot da se sramuje povedati, kdaj se je to njeno štetje pričelo in kdo je ta mejnik »našega štetja«.

Za ponazoritev novega in starega v našem življenju tudi v tem letu Gospodovem 2014 naj vsem nam služi ta zgodba, ki sem jo zasledil in pove na kratko veliko.

Na verandi kmečke hiše sta sedela dedek in vnuk. Slišala sta, kako je po slabi in malo vozni poti mimo hiše pripeljal avto. Ko ju je voznik avtomobila zagledal, se je ustavil in vprašal, kod gre pot do bližnjega mesta. Ko sta mu povedala za pot, se je voznik napolnil k avtu. Toda naredil je le nekaj korakov, ko se je obrnil in vprašal starčka: »Povejte mi, gospod, kakšni so ljudje tod v okolici?«

»Zakaj sprašujete?« je vprašal stari oče. Tujec je stopil bliže in rekel: »Prihajam iz mesta, kjer so bili ljudje naduti. Nikoli v življenju še nisem srečal ljudi, ki bi bili tako neprijazni kot ti ljudje. V tistem mestu živim že več kot leto dni, toda se ne počutim člana njihove skupnosti.«

»Mislim, da boš v tem okolju našel podobne ljudi,« mu je odgovoril stari mož.

Tujec se je poslovil in odpeljal naprej. Vnuk je začudeno gledal, vendar ni nič rekel. Čez nekaj ur se je pred hišo ustavil drug avto. Voznica nasmejanega obraza je stopila iz avta in se odpravila k staremu očetu ter vnuku, ki sta sedela na verandi, in tudi ona vprašala za pot v isto mesto. Potem ko si je pazljivo napisala, kar sta ji povedala, je tudi ona vprašala: »Povejte mi, kakšni ljudje živijo v tej okolici?« In stari oče je še enkrat vprašal: »Zakaj sprašujete?« »Poglejte, selim se iz enega najlepših mestec, kar se jih lahko zamislite,« je nasmejeno odgovorila gospa.

»Ljudje so mi dali čutiti svojo domačnost. Sosedje so bili zelo prijazni. Zdi se mi, da bi tam lahko živela celo življenje.«

»Mislim,« je odvrnil stari oče, »da boste v tem okolju našli podobne ljudi.«

Gospa se je vrnila v avto in se odpeljala.

Vnuk je sedaj radovedno vprašal: »Dedek, kako to, da si na popolnoma enaki vprašanji tako različno odgovoril?«

Stari oče je položil roko na vnukovo ramo in odgovoril: »Zato, dragi fant, ker človekov odnos do ljudi v okolici določa, kako se bodo ljudje odzvali in kakšen odnos bodo imeli do njega. Ljudje v okolici so največkrat takšni, kakršen je človek do njih.«

Če je sveti Frančišek Asiški zapel v svoji Sončni pesmi hvalnico toliko stvarstvu in jih poimenoval z bratom in sestro, kako naj ne bi zapel hvalnico človeku, ki v drugem človeku vidi Božje obličje? Zato je rad pozdravljal: »Dober dan, dobri ljudje!« Ko sem dal ta napis izobesiti na nadvoz pred Brezjami koncem 1990-tih, se je našel sicer veren mož, ki je v časopisu Družina napisal, da tisti, ki je to napisal, ne ve, da je človek slab in ranjen z izvirnim grehom... Nisem takrat nič odgovoril na to 'teološko modrovanje', sem pa dobro vedel, da ima tisti, ki se je namenil poromati k Mariji Pomagaj na Brezje v sebi toliko odprtosti milosti, da ga jaz kot frančiškan lahko pozdravim s pozdravom sv. Frančiška Asiškega: »Dober dan, dobri človek!« Zgleda, da nam tudi papež Frančišek vedno znova približuje to resnico.

Ker dobri ljudje živijo tod in berejo Misli, morda kljub slabim očem, tudi v letu 2014, naj ob začetku 63. letnika Misli 60 let star pater Ciril pozdravi v imenu nas, Frančiškovih bratov: patra Valerijana, p. Davida, p. Darka; misijonarke Marije in vseh sodelavcev ter sotrudnikov pri naši reviji MISLI: Dober dan, dobri ljudje! Naj bo požegnan vsak dan našega romanja po tej zemlji. Bogu hvala za našo domovino Slovenijo, ki bo v februarju praznovala praznik kulture in besede, v kateri se sporazumevamo, in Bog živi našo novo domovino Avstralijo, tudi ob njenem prazniku Australia Day, saj tukaj v miru, svobodi in blagostanju preživljamo večino svojih dni. Pa vseeno, kjer koli ste in Vas dosežejo te naše misli in MISLI: Bog živi!

pater Ciril

Brezje - kraj srečanja: Peter in Helen Trinnick iz Melbourn sta na Brezjah srečala frančiškanskega brata Leona Rupnika in domačina Toneta Platovnjaka.

SREČA JE V OSREČEVANJU

Dva moža, oba hudo bolna, sta skupaj ležala v isti sobi bolnišnice. Eden od njiju je smel vsak dan eno uro sedeti v svoji postelji, ker mu je to pomagalo pri odvajanju vode iz pljuč. Njegova postelja je bila ob edinem oknu v sobi. Drugi mož pa je moral vse dneve preležati na hrbtu. Kmalu sta se moža spoprijateljila in se cele dneve pogovarjala. Govorila sta o svojih družinah, hišah in službah, o tem, kje sta bila pri vojakah in kod vse sta potovala. Mož, ki je vsak dan eno uro sedel ob oknu, je onemu drugemu opisoval stvari, ki so zunaj. Mož na drugi postelji je začel živeti za tisto uro dneva, ko mu je prijatelj tako živo opisoval dogajanje in barvitost zunanjega sveta.

Iz njegovega pripovedovanja je spoznal, da okno gleda na park ob ljubkem jezeru. Race in labodi so plavali in se igrali na vodi, medtem ko so otroci po jezeru spuščali papirnate čolničke. Zaljubljenici so se držeč za roke sprehajali med cvetjem mavričnih barv. Stara in mogočna drevesa so krasila pokrajino, v daljavi pa je bilo videti obrise visokih gora. Ko je mož ob oknu lepoto pokrajine opisoval do podrobnosti, je oni drugi priprl oči in si živo predstavljal slikovite prizore. Nekega poletnega popoldneva mu je mož ob oknu opisoval parado, ki se je premikala ob jezeru. Drugi mož, priklenjen na posteljo, sicer ni slišal godbe, a si jo je predstavljal v svojih mislih.

Tako so minevali dnevi in tedni. Ko je sestra nekega jutra v sobo prinesla vodo, je v postelji ob oknu našla moža, ki je mirno umrl med spanjem. Poklicala je bolnišnično osebje, ki je odneslo umrlega iz sobe. Prav kmalu je drugi mož sestro zaprosil, naj ga preselijo k oknu. Sestra mu je z veseljem ustregla. Ko se je udobno namestil, ga je pustila samega. S težavo se je mož dvignil na komolce, da bi na lastne oči videl čudovito pokrajino pred oknom. Končno se mu je ponudila priložnost, da bi sam užil njeno lepoto. Napel je vse moči in pogledal skozi okno ob postelji. A glej, okno je bilo obrnjeno v gol in pust zid. Mož je povprašal sestro, kako je umrl sosed mogel tako čudovito opisovati stvari v pokrajini. Tedaj mu je sestra povedala, da je bil pokojni slep in ni mogel videti zidu, ki je stal pred oknom. Dodala pa je: »Morda vas je hotel samo osrečiti!«

Prava sreča se skriva v osrečevanju drugih, ne glede na razmere, v katerih smo. Deljena bridkost se razpolovi, deljena sreča, pa se podvoji. Če bi se rad počutil bogatega, preštej stvari, ki jih denar ne more kupiti. Pesnik Simon Gregorčič pravi: »Gorje mu, kdor v nesreči biva sam, a srečen ni, kdor srečo uživa sam.« **Božo Rustja, Drobne zgodbe z biserom**

Prihod Miklavža v Geelong, 08.12.2013.

Edwardo Bonnici in Barbara Brožič sta se decembra 2012 v Penoli zaročila, junija 2013 v Kew poročila in na zadnjem romanju k Mary MacKillop z veseljem potrdila, da v mesecu maju pričakujeta dojenčka.

Matilda Kovačič, Vinko Vrbnjak in p. David na tretjo nedeljo v decembru 2013.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

CERKEV BREZ GLAVE.

V Cerkvi na slovenskem smo v leto 2014 stopili brez ljubljanskega in mariborskega nadškofa, zato je naslov pogovornega večera, nekaj dni po novem letu spodbudil marsikoga, da je odšel v atrij Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Razpravo o vlogi škofa v Cerkvi sta odprla profesor patristike p. Miran Špelič in novinar Tone Hočevar. Frančiškan Miran Špelič je v razpravi povedal tudi to, kako naj razumemo sedanje razmere: »Z realizmom delajmo, kar Cerkev dela že tisočletja. Poslanstvo Cerkve je, da dela za odrešenje tega sveta, ki je na poti v Božje kraljestvo. To lahko naredimo s šestimi ali tremi škofi ... z apostolskim administratorjem ali nadškofofom ordinarijem. Najslabše je, če se samo zapletamo, kaj bi bilo, če bi bilo ... Treba se je soočiti z realnostjo, pogledjmo si v oči in delajmo, kar je naše poslanstvo.« Pater Miran Špelič je predstavil tudi zgodovinski razvoj škofovske službe s poudarkom na prvih stoletjih. Tone Hočevar, ki je bil več kot dvajset let dopisnik iz Rima, pa je povedal, kako je doživljal utrip Rima in Vatikana. Pri tem je opozoril na razdeljenost Slovencev tako v domovini kot v Rimu. Pater Miran Špelič pričakuje, da nova nadškofa ne bodo postavili takšni ali drugačni lobiji, ne nuncij, ampak bo imel pri izbiri svojo vlogo tudi Sveti Duh. Tako kot je Cerkev dobila času primernega papeža, bo tudi Cerkev na slovenskem dobila pastirja, ki bosta primerna za to službo. Večer je pripravil Medškofijski odbor za kulturo v sklopu Foruma za dialog med vero in kulturo. S pogovornimi večeri, ki bodo predvdoma vsak mesec, želi v slovenskem prostoru obnoviti dialog med vsemi družbenimi skupinami.

EVANGELIČANSKI ŠKOF V LJUBLJANI.

V evangeličanski cerkvi Martina Luthra v Murski Soboti so v začetku decembra med slovesno božjo službo umestili novega škofa Gezo Fila in inšpektorja evangeličanske cerkve v Sloveniji Johana Laca. Prvi odslej skrbi za duhovni blagor evangeličanske skupnosti, drugi, ki je laik, pa je odgovoren za materialne zadeve. Obenem so se poslovili od dosedanjega predsedstva, škofa Geze Erniše, ki ostaja častni škof in inšpektorja Aleksandra Kerčmarja. Škof Geza Filo, ki od leta 1985 vodi cerkveno občino v Ljubljani, je ob

Zasneženi papež Janez Pavel II. na Brezjah, januar 2014.

prevzemu službe dejal, da si bo prizadeval povezati Slovenijo od Hodoša do Pirana. To po njegovih besedah pomeni tudi vzpostavitev protestantskega središča na Obali kot petnajste cerkvene občine v Sloveniji. Tako bo evangeličanska cerkev simbolično postala vseslovenska. Vsi škofovski uradi so bili do zdaj v Prekmurju, z njegovo izvolitvijo pa je škofov sedež v Ljubljani. Kot je dodal, bo osrednjo pozornost pri vodenju skupnosti namenil Lutrovim dekadam, ko se v luteranskem svetu pripravljajo na 500. obletnico reformacije, delu z mladimi in dobroteljnimi. Triinpetdesetletni Geza Filo, doma iz Ivanovcev v Prekmurju, je študij teologije končal leta 1982 v Bratislavi. Bil je kaplan pri seniorju Ludviku Novaku v Murski Soboti, po nekaj letih pa je odšel v Ljubljano. Filo je poročen in oče dveh hčera.

LUKNJA V BANKAH.

Dejstvo, da se slovenske banke potapljajo zaradi slabih posojil, in nikoli znano finančno stanje v njih, je na zahtevo Bruslja pripeljalo do skrbnega pregleda desetih slovenskih bank, ki so ga izvedle tuje ustanove. Vmes se je vlada odločila za likvidacijo dveh bank, prekinila njihov skrbni pregled ter onemogočila, da bi državljani izvedeli kaj se je v njih dogajalo. Dolgo pričakovani rezultati za preostalih osem bank so sredi decembra razkrili, da njihov kapitalski primanjkljaj, ki mu po domače rečemo kar „luknja“, znaša 4,7 milijarde evrov. Gre za posojila, ki jih banke zaenkrat ne morejo izterjati in verjetno lahko v veliki meri kar pozabijo na ta denar. Država je v bankah NLB, NKBM in Abanki izvedla dokapitalizacijo v višini dobrih treh milijard evrov, za preostale banke pa bo Banka Slovenije izdala odredbo do konca junija. Do takrat pa naj bi same poskušale urediti nastale razmere. Država je poleg tega namenila 450 milijonov za dokapitalizacijo Factor banke in Probanke. Ves nastali dolg zdaj

bremeni davkoplačevalce. Medtem, ko je država finančno podprla tri največje banke, so slednje slabe terjatve prenesle na tako imenovano slabo banko, ki bo skušala zanje kar največ iztržiti. Opozicija sicer zahteva razkritje tistih, ki so odgovorni za odobritev slabih kreditov oziroma razkritje kreditnih map. Preglednost in osebna odgovornost za poslovanje sta po njihovem mnenju predpogoj, da se čez nekaj let ne bo pojavila nova finančna luknja, ki bo znova padla na ramena davkoplačevalcev. Mnogi so prepričani, da so za bančno luknjo krivi bankirji v povezavi z nenasitnimi direktorji in politiki, svoje pa je dodala gospodarska oz. finančna kriza.

NOVA KALICIJSKA POGODBA.

Potem ko je slovenska vlada novembra lani ostala brez ministra za zdravje in ministra za gospodarstvo, so voditelji vladnih strank napovedali novo koalicijsko pogodbo. Čeprav je osnutek nastal že decembra, po mesecu dni še ni bilo znano, kakšne cilje si je zadala vlada. Napovedala je le, da gre za program, ki sega tudi onkraj leta 2015, ko se ji izteče mandat. Glede na to je v koalicijski pogodbi na prvem mestu, čeprav to nikjer ne piše, oblast, in to tudi po naslednjih volitvah! Poudarki posameznih koalicijskih strank pa so njihove 'obljube' oziroma blagovne znamke, s katerimi se predstavljajo volivcem. Alenka Bratušek se zavzema za obnovo gospodarstva, zdravstveno reformo; skrbijo jo tudi mladi. Dejan Židan, s katerim SD nastopa v javnosti, ker je predsednik stranke ljubiteljsko tudi v opoziciji, govori o socialni državi. Dolgoletni voditelj stranke DeSUS Karel Erjavec tako kot vedno omenja upokojece. Gregor Virant iz DL pa vztraja v državi pravičnika in preganjanju korupcije. Dodali so še hitrejše črpanje evropskih sredstev, saj Slovenija precej zamuja s pripravo dokumentov. V zadnjih letih je porabila le dobro polovico denarja, ki je državi namenjen v skupni evropski blagajni. Gradnjo šestega bloka termoelektrarne Šoštanj, pri kateri je največ razhajanj, so v koalicijski pogodbi raje zaobšli. Dogovorili so se le za neodvisno revizijo projekta, ki naj bi našla tudi krivce za vedno nove podražitve.

NUJNOST SPRAVE.

Veleposlanika Francije in ZDA pri nas sta opozorila na nenavaden odnos Slovenije do medvojnega in povojnega dogajanja, ki tega ne zna prepustiti preteklosti. Menita, da sta nerazčiščen odnos do preteklosti in nezmožnost sprave največja ovira za doseganje enotnosti in krepitev nacionalne zavesti. Slovenija zaradi tega izgublja tudi na političnem in gospodarskem področju. Francoskega veleposlanika Pierrea-Francoisa Mourierja je ob prihodu v Slovenijo

presenetilo, da dogajanje pred več kot šestdeset leti še vedno buri duhove. V Franciji so veliko delali na preteklosti, na dogajanju v času druge svetovne vojne, kolaboraciji, vichyjskem režimu in odporniškem gibanju, tako politiki kot zgodovinarji. To jim je omogočilo, da je to zdaj stvar preteklosti. Teh stvari sicer niso pozabili, a so preteklost. V Sloveniji tega nismo storili, zato je večkrat zaznal, da prihaja do izkoriščanja starih sporov. Še bolj jasen je bil ameriški veleposlanik Joseph Mussomeli, ki je pred dnevom človekovih pravic ocenil, da je vprašanje sprave največja cokla slovenski enotnosti. Na pogovoru, ki ga je pripravil Študijski center za narodno spravo, je dejal: »Preteklosti se ne moremo izogniti ali je pozabiti. Z njo se je treba soočiti, sicer nas ujame v svojo past. Edini način, da storimo korak naprej, je, da pogledamo v preteklost ter z njo dosežemo spravo in mir.« Po njegovih besedah bo slovenska družba brez objektivnega pogleda na preteklo obdobje težko tako hitro ali tako dobro napredovala, kot bi lahko. Vsak vidik slovenske politike ali gospodarstva namreč ovira prav to, da ni sprave.

ŠTEVILO ROJSTEV PADA.

V Sloveniji zadnja leta spet beležimo manj rojstev. Po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje je bilo lansko leto (2013) v slovenskih porodnišnicah 20.634 porodov, kar je 866 oziroma štiri odstotke manj kot v letu 2012. Pri tem niso upoštevani dvojčki ali trojčki, zato ocenjujejo da se je lani v Sloveniji rodilo blizu 21.000 otrok. Odkar spremljajo podatke, se je najmanj otrok rodilo leta 2003, in sicer 17.160. Od takrat pa do leta 2010 je število rojenih otrok naraščalo ter preseгло 22 tisoč, zdaj pa že tretje leto pada.

VIHAR OB NAGRADI

PREŠERNOVEGA SKLADA.

Med predlogi za nagrado Prešernovega sklada, ki jih poleg Prešernove nagrade podelijo ob slovenskem kulturnem prazniku, je tudi dokumentarni film Jožeta Možine *Pedro Opeka, dober prijatelj*. Film je dobil vrsto nagrad na mednarodnih festivalih, domača filmska kritika pa mu ni naklonjena in ga je celo napadla. Temu primerna je bila tudi ocena oziroma odločitev strokovne komisije za scensko umetnost, ki je predlog za nagrado zavrnila. Ker pa je upravni odbor Prešernovega sklada kljub temu sklenil, da se nagrada podeli, je komisija protestno odstopila. To je izzvalo ostro polemiko v medijih. Na račun Jožeta Možine in misijonarja Opeke je „priletelo“ precej nizkih udarcev. Zanimivo je, da so se oglasili tudi filmski ustvarjalci, ki so opozorili, da

je o filmu odločala kar komisija za scenske umetnosti. Prepričani so, da bi morali o tem odločati poznavalci filma. Po oceni Svetovnega slovenskega kongresa in Sveta slovenskih organizacij iz Italije, ki sta Možino poleg drugih predlagala za nagrado, je neokusna polemika sramota za slovensko kulturo in tiste medije, ki so v to vpleteni. Če kaj, je prav film *Pedro Opeka, dober prijatelj* v slovenski prostor vnesel sporočila sožitja, pravičnosti, ljubezni, človekoljubja, skratka tistega, kar predstavlja kulturo v najširšem in najpomembnejšem pomenu besede.

UMRL JE AKADEMIK JOŽE TRONTELJ.

V Ljubljani je 9. decembra 2013 umrl predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, priznan znanstvenik s področja klinične nevrofiziologije in zgleden kristjan dr. Jože Trontelj. Doma je bil iz Kamnika, kjer se je 1. junija 1939 začela njegova življenjska pot. Po klasični gimnaziji je študiral medicino in leta 1972 postal doktor nevroloških znanosti. Kot zdravnik se je posvetil klinični nevrofiziologiji, kot predavatelj pa je poučeval na medicinski fakulteti in fakulteti za zdravstvo v Ljubljani. Oblikoval je metodo, ki se je izkazala kot najboljčutilnejša v diagnostiki bolezni živčno-mišičnega stika. Leta 1991 postal član SAZU, od 2008 pa je bil njen predsednik. Skoraj dvajset let je predsedoval državni Komisiji za medicinsko etiko. Bil je slovenski delegat v Usmerjevalnem odboru za bioetiko Sveta Evrope in sodeloval pri izdelavi Konvencije o varstvu človekovih pravic in dostojanstva človeškega bitja. Pomemben je njegov delež pri oblikovanju protokola o etiki biomedicinskega raziskovanja na ljudeh. Predaval in pisal je o vprašanih s področja bioetike, šolstva, vzgoje, kulture, znanosti... Iskreno si je prizadeval za spraven proces v Sloveniji in ni mu bilo vseeno za našo prihodnost. Njegov sodelavec v komisiji za medicinsko etiko dr. Roman Globokar je o njem dejal: »Njegovo življenje je bila utelešena dobrot. V svoji osebi je združeval vrhunsko znanost in izredni etični čut. Z gotovostjo lahko rečemo, da je bil v zadnjem času največja moralna avtoriteta v našem narodu.«

TRGOVSKI DOM SPET SLOVENSKI.

Predstavnik deželne vlade Furlanije Julijske krajine je prve dni januarja 2014 slovenski narodni skupnosti uradno predal Trgovski dom v Gorici. Vrnitev poslopja je bila določena v zaščitnem zakonu, ki ga je Italija sprejela pred trinajstimi leti. Ključ je dobila predsednica uprave Narodne in študijske knjižnice Martina Strain. Kot je povedala, je to za rojake na goriškem velik praznik, saj gre za objekt, ki so ga zgradili njihovi predniki in ki jim je bil odvzet. V obnovljeno pritličje palače se bo v letu dni preselila knjižnica. Trgovski

dom, ki bo letos praznoval 110 - letnico so po načrtih arhitekta Maksa Fabianija zgradila in opremila slovenska podjetja z Goriškega. S slovesnim odprtjem decembra 1904 so slovenske gospodarske in kulturne ustanove v Gorici dobile svoj dom. V njem so bile poleg zadruga še trgovine, pisarne slovenskih gospodarstvenikov in odvetnikov, prostori društev in kulturnih ustanov, knjižnica, čitalnica, dvorana in telovadnica. Leta 1926 so dom zavzeli fašisti in vanj naselili svoje organizacije. Po koncu druge svetovne vojne so bile v Trgovskem domu spet slovenske prireditve, a le do konca leta 1946, ko so dom znova prevzeli Italijani.

JANKO KRIŠTOF NOVI PREDSEDNIK KKZ. Osrednja kulturna organizacija koroških Slovencev, Krščanska kulturna zveza, ki je lani praznovala 60-letnico delovanja, je pred božičem dobila novega voditelja. To je župnik v Bilčovsu in Št. Ilju ter dekan boroveljske dekanije Janko Krištof. Ob nastopu predsedniške funkcije je dejal, da je vsak posameznik odgovoren za ohranjanje kulture in narodne zavesti. Pri tem je na prvo mesto postavil družino kot ognjišče kulture in jezika. Vlogo Krščanske kulturne zveze pa vidi v povezovanju teh posameznikov oziroma društev in v nadgradnji kulturnega dela pri društvih. Zveza je dobila tudi nov odbor, v katerem so posamezni odborniki prevzeli različne resorje ali pa skrb za posebej izbrane teme.

PREVC, LETALEC SEZONE.

Peter Prevc, doma iz Dolenje vasi v Selški dolini, je 12. januarja na zadnji letošnji tekmi svetovnega pokala v smučarskih poletih na Kulmu v Avstriji prvič v karieri stopil na najvišjo stopničko. S tem je dosegel 35. posamično zmago za slovenske skoke. Že dan pred tem je tekmo končal na drugi stopnički. Ker v tej sezoni smučarji skakalci ne bodo več nastopili na letalnica, je z najvišjim številom zbranih točk oblekel rdečo majico vodilnega v poletih, ki bo njegova do naslednjega leta; ob koncu sezone bo prejel še mali kristalni globus za smučarske polete. Zadnja tekma sezone s podelitvijo pokalov bo marca v Planici. Prevc je tudi v skupnem seštevku sezone svetovnega pokala med prvo peterico. Izkazal se je že na novoletni turneji štirih skakalnic, kjer je bil enkrat na drugi in enkrat na tretji stopnički.

ZDRAVLJICA V SAPORU.

Slovenski smučarski skakalci so 26. januarja 2014 na drugi tekmi svetovnega pokala v japonskem Saporu dosegli trojno zmago. Jernej Damjan je

prvič v karieri stopil na najvišjo stopničko, na drugem in tretjem mestu sta se mu pridružila Peter Prevc in Robert Kranjec. Po prvi seriji so bili slovenski skakalci razporejeni med tretjim in devetim mestom. Slovenska himna se je oglasila že dan pred tem, ko je zmagal Peter Prevc, tik za njim pa se je uvrstil Jernej Damjan.

SOČI 2014.

Na zimskih olimpijskih igrah v Sočiju med 7. in 23. februarjem Slovenijo zastopa 66 športnikov. Reprezentanco vodi nekdanja smučarska tekačica Petra Majdič, slovensko zastavo pa bo na odprtju nosil Tomaž Razingar, kapetan hokejske reprezentance. Slovenski olimpijci prihajajo iz osmih športnih

panog. Najštevilčnejše je hokejsko moštvo, v katerem je petindvajset igralcev. V reprezentanci je še po devet smučarjev skakalcev in deskarjev na snegu, osem alpskih smučarjev, šest biatloncev, pet tekačev, trije nordijski kombinatorci in en smučar prostega sloga.

Slavko Habjan in njegovo podjetje Total Tooling

O krizi avtomobilske industrije v Avstraliji naši mediji že nekaj časa poročajo. Napovedujejo ukinjanje proizvodnje, ker se izdelava avtomobilov v državi s tako majhnim tržiščem, kot je Avstralija, pač ne izplača. Ekonomija ima sicer svoja pravila, glavno vodilo in gonilo v poslu pa je gotovo dobiček. Včasih se računica res ne izteče in podjetje z izgubo ne morejo več živeti. Velikokrat oz. največkrat pa je prav želja po večjem in še večjem dobičku tista, ki narekuje poslovne odločitve: združevanje podjetij, zapiranje tovarn, selitev proizvodnje drugam itd.

Dokler se pogovarjamo na ravni poslovanja in ekonomije, lahko vedno najdemo argumente, ki nas morda celo prepričajo. Tisto, kar je za velike korporacije manj pomembno, ali celo nepomembno pa je, kako bodo njihove odločitve vplivale na življenje ljudi, delavcev in njihovih družin, ki so nekateri že leta in desetletja ustvarjali podjetjem dobiček. Tako, kot vemo, da je avtomobil zelo kompleksna in zapletena naprava, je zapleten tudi proces proizvodnje, v katerega je vključenih veliko podjetij, večjih in manjših. To pa tudi pomeni, da vsaka takšna odločitev kroji usodo tisočem in sto tisočem delavcem in njihovim družinskim članom.

Eno takšnih je tudi **podjetje »Total Tooling« iz Croydon South v Viktoriji, ki ga je leta 1983 ustanovil naš rojak SLAVKO HABJAN.** Časopis Herald Sun ga je 13. decembra 2013 predstavil kot žrtev dogajanja

v avtomobilski industriji. V svoji tovarni ima več kot 20 stiskalnic in drugih strojev, ki izdelujejo avtomobilske dele. Okrog 80% proizvodnje je povezane s Toyoto, dogajanja v Holdenu pa bodo gotovo zamajala vso avtomobilsko industrijo in ogrozila delovna mesta. To velja še posebej v luči zavrnitve sprememb v kolektivni pogodbi z delavci Toyote, ki jih je predlagalo podjetje in ponudilo delavcem v sprejem. »Poskušam gledati pozitivno, a je to v tem času težko«, pravi podjetnik Slavko. Vsekakor mu želimo, da se njegova pozitivna in optimistična pričakovanja uresničijo.

**Herald Sun, Melbourne, 13. decembra 2013
Povzel p. David Šrumpf OFM**

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

PREMISLEK OB prehodu v novo leto

Za nami so božični in novoletni prazniki, začeli smo novo leto. Za nami je preteklost, pred nami je prihodnost. Nismo gospodarji preteklosti, ker je ne moremo spreminjati, in ne prihodnosti, ker je nedosegljiva. Zato lahko preteklo leto le izročamo v Božjo presojo ter prihodnost v Božje varstvo. Živimo lahko le ta trenutek, ki nam je podarjen. Pretekli prazniki so bili lepa priložnost, da ponovno ozavestimo svoje življenje ne v preteklost ali prihodnost, ampak se zavemo sedanjega trenutka. Želim vam, da bi na začetku leta ponovno prebudili zavest nam podarjenega življenja, ki je velik Božji dar, da bi preprosto začutili samega sebe kot osebo, ki ima za sabo prehojeno pot in zre s polnim zaupanjem v prihodnost. To pomeni biti čuječ, biti na preži, prepoznavati znamenja sedanjega časa in se odzivati, ter biti čuteč do drugih. Želim vam lepih odnosov doma, v soseski in v službi. Vtis imam, da današnji človek najbolj trpi pomanjkanje pristnih odnosov. Pomislimo samo na zakonsko krizo, ali pa na odnos med sosedi ali v

Ministranta Matthew
in Richard Slatinšek s patroma.

službi. Želim vam, da bi te človeške odnose prežarili z Božjo ljubeznijo, da bi jih posvetili z zakramenti in oplemenitili z osebno molitvijo. Takšna duhovnost ni pridržana le za menihe v kontemplativnih samostanih, ampak je lastna vsakemu krščencu. Duhovnost, ki ni iz življenja za življenje, ni pristna duhovnost.

Pozdrav v Gospodu ob koncu in na začetku leta!
Franci Alič, župnik, Sveti Duh pri Škofji Loki

Pred cerkvijo sv. Rafaela.

Sv. Miklavž v Merrylandsu.

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA 2013

KRSTOV je bilo 9: 6 dečkov in 3 deklice. Šest otrok je bilo krščenih v Merrylandsu: 5 dečkov in 1 deklica, trije pa v Figtreeju: 1 deček in 2 deklici. – Leta 2012 je bilo krščenih 7 otrok.

POROKA je bila samo 1. Povprečna starost poročencev je 25 let (ženin 27, nevesta 23).

POGREBOV je bilo 15: 9 moških in 6 žensk. Povprečna starost pokojnih je 79 let. Previdenih z zakramenti je bilo 9, nagle smrti so umrli 3.

PRVOOBHAJANEC je bil 1, **BIRMANCI** pa so bili 4. **NEDELJNIKOV:** Pri Sv. Rafaelu na nedeljo 180, v soboto zvečer 10; pri italijanski sv. maši 25. V Wollongongu povprečno 33, v Canberri 42, v Newcastleu 11, na Zlati Obali – Gold Coastu 16, na Planinki 20.

SV. OBHAJIL smo razdelili 12.110.

Vsaka statistika je dragocena, pokaže naše stanje in življenje, čeprav bi kdo modroval drugače. Jasno je, da hočemo in moramo tudi v vesti pred Bogom vedno gledati nase in drug na drugega, na naše občestvo, si odgovoriti na vprašanje, kako živimo kot življenjski kristjani. In hvaležni smo in bodimo Bogu za prehojeno pot in drug drugemu za molitve in dobra dela, za setev v trpljenju in žetev v veselju. »Ko dobro delamo, ne omagujmo, kajti ob svojem času bomo želi, če ne opešamo« (Gal 6,9).

Wollongong

Pred nami je...

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL NEDELJA, 2. 2.: JEZUSOVO DAROVANJE – SVEČNICA: Pri sv. maši blagoslov sveč.

DRUŽINSKA SV. MAŠA v angleščini je vsako 4. nedeljo v mesecu, razen v januarju, ko je sv. maša slovenska. V februarju bo družinska sv. maša v nedeljo, 23. 2., ob 9.30 dopoldne, ko bo tudi **BLAGOSLOV OTROK IN ŠOLSkih TORBIC** in **KATEHETSka SV. MAŠA OB ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA**. Do tiste nedelje ali do konca meseca februarja se prijavite kandidati za pripravo na prvo sv. spoved in prvo sv. obhajilo. Birme letos pri nas ne bo, načrtujemo jo spet leta 2016, če bo dovolj kandidatov, sicer pa kasneje. Že sedaj pa se lahko oglasite kandidati in starši, da se bomo v redu pripravili in načrtovali nauk in program.

SEMINAR ZA BRALCE BERIL IN PROŠENJ: V našem občestvu imamo lepo število bralcev Božje besede in prošenj za vse potrebe. To je odlična, odgovorna in nadvse pomembna naloga pri bogoslužju in oznanjevanju in vedno znova se izpopolnjujemo tudi tukaj. Vabimo Vas, da se srečamo pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v soboto, 1. 3. 2014, ob 9.00 dopoldne.

SREDA, 5. 3.: PEPELNICa: Sv. maši z blagoslovom pepela in obredom pepelenja bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

KRIŽEV POT v postnem času bomo molili vsak četrtek ob 10.00 dopoldne in vsak petek ob 6.30 zvečer. Od prve nedelje v aprilu, ko premaknemo ure na sončni čas, bodo večerne sv. maše ob 6.00 zvečer, petkova molitvena ura pred Najsvetejšim in križev pot pa prav tako eno uro prej.

DRUŽINSKI KRIŽEV POT BO NA 5. POSTNO NEDELJO, 6. 4., ob 9.00 dopoldne, ob 9.30 bo sv. maša.

BOGOSLUŽJA V VELIKEM TEDNU bodo prav tako ob 6.00 zvečer, kadar je sv. maša zvečer, razen na veliki petek, ko ni sv. maše. Takrat so obredi Gospodovega trpljenja ob 3.00 popoldne. Na veliko noč sta sv. maši ob 8.00 in 10.00 dopoldne.

WOLLONGONG – FIGTREE SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH SPREMEMBA URNIKA SV. MAŠ: Na željo rojakov, predsednika Kluba Planica Ivana Rudolfa in članov odbora, po naših pogovorih

in našem skupnem glasovanju v nedeljo, 8. 12. 2013, z novim letom 2014 spreminjamo urnik sv. maši v naši cerkvi vseh svetih. Ker se število članov občestva manjša, ker se starajo in nekateri ne morejo več polno sodelovati, čistiti in krasiti cerkve, skrbeti za postrežbo idr., v zimskem času pa se tudi zelo hitro zmrači in se marsikdo težje odpravi k Božji službi in domov, smo se odločili za spremembo.

Odslej bodo nedeljske sv. maše v Figtreeju samo vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od maja do vključno avgusta pa ob 4.00 popoldne.

Sv. maše ob praznikih ostanejo po starem, le v zimskem času bodo ob 4.00 popoldne.

Sv. maše so torej: na novo leto, praznik Božje Matere Marije 1. 1., na nedeljo Gospodovega razglašenja, 5. 1., potem nedeljske 12. 1., 9. 2., 9. 3., v aprilu na cvetno nedeljo, 13. 4., in na veliko noč, 20. 4., ob 5.00 popoldne.

Od maja do avgusta: vsako 2. nedeljo v mesecu: 11. 5., 8. 6., 13. 7. in 10. 8. – ob 4.00 popoldne.

Od septembra do konca leta: 14. 9., 12. 10., 9. 11. (žegnanje) in 14. 12. spet ob 5.00 popoldne.

Na veliki petek bodo obredi ob 7.00 zvečer.

Na božični sveti večer, 24. 12., bo zgodnja polnočnica ob 8.00 zvečer.

Verjamem, da je komu težko ali mu sprememba ni pogodu, toda poskusimo lahko to leto, kako bo šlo, in se še vedno lahko odločimo, kako bomo naprej.

Žegnanje obhajamo na drugo nedeljo v novembru. Letos smo za žegnanje spet povabili našega škofa msgr. Petra Inghama iz Wollongonga. Škof Peter obhaja letos svojo zlato mašo (posvečen je bil 18. 7. 1964) in »če bo Bog hotel,« bomo skupaj praznovali zlati jubilej tudi pri nas.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 19. 1., 16. 2., 16. 3. in na veliko noč, 20. 4.

V nedeljo, 16. 2., posebej vabimo k sv. maši naše otroke in njihove starše k blagoslovu otrok in šolskih torb ob začetku katehetskega leta. V Canberri bomo

to imeli letos prvič, upajmo, delajmo in molimo, da se bo prijelo.

Na veliko noč, 20. 4., bo po praznični sv. maši ob 6.00 zvečer blagoslov velikonočnih jedil in družabno srečanje ob žegnu v dvorani pri cerkvi sv. Petra in Pavla.

**NEWCASTLE – HAMILTON
KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA**

V Newcastleu bodo sv. maše: v nedeljo po veliki noči, 27. 4., potem zadnjo nedeljo v avgustu, 31. 8. in božična na praznik sv. Družine, 28. 12. Ker se je naše občestvo tam zelo zmanjšalo, smo lani septembra izglasovali spremembo. Sv. maše so ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega in nato srečanje v župnijski dvorani.

ZLATA OBALA IN PLANINKA

Slovenski sv. maši v Kraljičini deželi bosta spet v velikonočnem času: 31. 5. 2014 na Zlati Obali – Klub Lipa Gold Coast ob 4.00 popoldne in v nedeljo, 1. 6. 2014, na praznik Gospodovega vnebohoda, na Planinki ob 10.30 dopoldne. Letos je velika noč pozna, v maju praznujemo v Merrylandsu 10. obletnico arhivske organizacije HASA NSW in sva patra takrat zadržana, v juliju pa bo p. Valerijan v Sloveniji, zato se bomo zbrali v juniju.

Romanje v Marian Valley ob 5. obletnici kapelice Marije Pomagaj bo na Fatimski dan v septembru, 13. 9. Zaradi redne procesije ta dan bomo program nekoliko prilagodili, molitve pri naši kapelici Marije Pomagaj in pete litanije pa ostanejo. - V nedeljo, 14. 9. 2014, pa bo sv. maša na Klubu Lipa na Zlati Obali – Gold Coastu in naše tamkajšnje žegnanje ob 10.00 dopoldne. Bog daj, da bi postala to lepa tradicija, dokler bomo skupaj.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

Obisk rojakov in sv. maša bosta predvidoma v drugi polovici avgusta ali v bližini. Rojaki boste obveščeni o datumu.

MED NAMI JE BILO...

Novembra obhajamo zahvalne nedelje, v Figtreeju in v Canberri tudi žegnanje – s'menj. Za praznik Kristusa Kralja smo se zbrali k slovenski sv. maši tudi na Daljnem Zahodu – v Perthu, kjer je maševal p. Darko. V Merrylandsu pa je zaradi bolezni p. Valerijana maševal pavlinec p. Damian Mosakowski, ki je tisto nedeljo maševal tudi za Italijane v naši cerkvi. Oba z župnikom in provincialom p. Albertom sta se že poskusila v slovenščini in rojaki ste navdušeni zaploskali.

MIKLAVŽA smo pričakali navdušeni kot vedno na 1. adventno nedeljo, 1. 12., po sv. maši. Herman Koželj je že drugič prav navdušeno predstavil priljubljenega svetega moža, ki nas spodbuja k darežljivosti in pozornosti. Otrok je bilo nekaj manj kot prejšnja leta, veselje pa nič manjše.

V DECEMBRU sta nas obiskali ŠPELA KRIŠTOF in SETA GRECS iz Ljubljane, ki sta naslednji dve nedelji, 8. in 15. 12., predstavili v naši dvorani Evropski plesni festival četvorke – Squadrille Dance Festival, katerega začetniki smo prav Slovenci – maja 2001 so prvič zaplesali četvorko v Ljubljani, kjer se je zbralo 3.108 plesalcev, naslednje leto se je pridružil Kranj in število je naraslo na 8.512, leta 2011 pa v 51 evropskih mestih že 33.202 plesalca, s čimer so dosegli nov record za Guinnessovo knjigo rekordov. Radi bi k sodelovanju povabili tudi tukajšnje naše rojake in domačine Avstralce, zlasti še mlajše generacije, plesne in druge šole, da bi letos, 23. maja 2014, zaplesali četvorko (ki je v Avstraliji praktično neznana) na mostu Sydney Bridge in drugod, če bo dovolj zanimanja in prijav in dovolj dobrotnikov in sredstev, in da bo nekaj novega tudi za naš mladi rod, ki ga vse preveč pogrešamo.

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA

je pripravila srečanje bolnikov in upokojencev v četrtek, 5. 12. Isti dan je p. Ciril v Melbournu, ki je bil nekoč naš dušni pastir tukaj, praznoval svojo 60-letnico.

Patra Darko in Valerijan sva pri sv. maši podelila bolniško maziljenje. (Opomba p. Cirila: Upam, da ne meni na daljavo...). Pri sv. maši in molitvi v cerkvi ter pri kosilu v dvorani se nas je zbralo 37. Bog povrni vsem pridnim, voditeljici Danici in našim kuharicam in dobrotnikom. Tudi srečelov ni manjkalo, nekateri ste zadeli celo več nagrad.

Na 4. adventno nedeljo smo si ogledali film SLOVENSKI BOŽIČ, ki je bil posnet leta 1991, in se tudi tako uglasili za praznik Jezusovega rojstva. Pri BOŽIČNI DEVETDNEVNICI smo bili prav tako pridni v petju in molitvi za naše namene, kljub vročini, ki je letos občutna.

NAŠA CERKEV SV. RAFAELA je za adventni in božični čas dobila novo kuliso na steni prezbiterija, ki jo je izdelal Florjan Auser, direktor Slovenian Media House in urednik naših spletnih strani, postavila sta jo Lojze in Richard Slatinšek. Jasličarji so bili pridni, jaslice pa letos bolj preproste, saj mahu tukaj ne dobimo veliko, pomlad in poletje sta sušna in zelo vroča, že kmalu po malem šmarnu nas je pozdravil vročinski val in potem še nekajkrat. Božična noč in božični dan sta bila prijetno hladna, popoldne smo se razveselili dežja po dolgem času, v Canberri pa nas je za večerno sv. mašo spet obsijalo sonce.

BOŽIČNA POLNOČNICA je bila lepo obiskana, bilo nas je veliko več kot leto poprej, ko nam je zagodlo vreme. Naš mešani cerkveni zbor je pripravil božičnico in prepeval pri sv. maši. Pred polnočnico smo z ministranti prinesli Jezuščka v jaslice. K sv. mašam smo se zbrali še ob 8.00 zjutraj in ob 9.30 dopoldne, ko je bila sv. maša skoraj enako obiskana kot polnočnica, pele so Južne zvezde. Italijanska sv. maša, ki smo jo nekaj let tudi obhajali za praznik Jezusovega rojstva, pa je tokrat odpadla, zaradi vse manjšega obiska smo se odločili, da obdržimo samo nedeljsko sv. mašo vsakih 14 dni ob 8.00 zjutraj.

ŠTEFANOVANJE je tudi tokrat privabilo lepo število naših ljudi od blizu in daleč. Bilo nas je 110. Po praznični sv. maši smo se zbrali v dvorani h kosilu in

proslavi. Delovna skupina B (prejšnja 2. skupina) je poskrbela za kosilo in postrežbo. Proslavo smo začeli s slovensko in avstralsko himno. Ker je bil veleposlanik dr. Milan Balažič, ki smo ga povabili za slavnostnega govornika, službeno v Sloveniji, nas je namesto njega pozdravila in nagovorila mag. Jana Grilc, prva sekretarka na veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri.

Dan samostojnosti in enotnosti, spomin na naš plebiscit za samostojno Slovenijo pred 23 leti nas zavezuje toliko bolj, ker so naši rojaki pod Južnim križem odločilno pripomogli k osamosvajanju današnje Slovenije in tudi danes je ta naveza oziroma zaveza tista, ki nas zavezuje in nas mora, saj smo država mi, ljudje, slovenskega naroda sinovi in hčere, očetje in matere. Kljub kriznim časom, ki jih doživljamo, moramo ostati enotni in povezani, saj samo tako naredimo več. Po slavnostnem govoru je Seta Grecs iz Ljubljane zaigrala na klavir skladbo Planinski zvon, za konec pa smo vsi navzoči pod vodstvom p. Darka, ki je povezoval proslavo, zapeli pesem Slovenec sem in nazdravili domovini in drug drugemu s pesmijo: "Kol'kor kapljic, tol'ko let..." – Po domačem božičnem kosilu smo izžrebali dobitke, za glasbo in urne pete pa sta spet poskrbela Julie in Jimmy iz ansambla The Masters.

POKOJNA:

MARIJA VALENCI, rojena **PLOŠINJAK** je umrla v četrtek, 5. 12. 2013 popoldne v Moruya Hospital. Luč sveta je zagledala 20. 5. 1945 v Mali vasi v župniji Sv. Marjeta niže Ptuja. V družini je bilo 6 otrok, 4 bratje in 2 sestre. Štirinajstletna je odšla k svoji teti v Avstrijo, na Dunaj, in se tam tudi zaposlila, po petih letih pa je prišla v Avstralijo, kjer je delala v hostlu za evropske priseljence na Parliament Hill v Canberri. V avstralski prestolnici je spoznala Miha Valencija, s katerim sta se poročila. Po rojstvu otrok Petra, Franka in Alison je ostala doma, nato se je spet zaposlila kot čistilka v bolnišnici v Canberri, kasneje v pekarni in v Vik'n' Riks Grocery Store. Leta 2000 sta se z možem preselila v Potato Point, da bi bila bliže hčerki in njeni družini. Enako kot v Canberri, kjer je sodelovala v slovenski skupnosti,

Mateja Koštrica in Marija Valenci na koncertu v Canberri, 05.10.2013.

v Slovensko-avstralskem društvu Triglav in kot pevka pri slovenskih sv. mašah, se je tudi v novem okolju dejavno vključila v življenje kraja in župnije, sodelovala pri čiščenju in krašenju cerkve sv. Edmunda, v Tuross & Bodalla Ladies in balinala v tamkajšnjem Bowling klubu. Vsak mesec je še naprej prihajala v Canberro (205 km) k našim slovenskim Božjim službam v cerkvi sv. Petra in Pavla in po odhodu s. Francke vodila naš tamkajšnji jjiijcerkveni pevski zbor, pripravljala program in pesmi. Rada je nastopala na naših slovenskih-mladinskih koncertih. Vsem nam rojakom in patrom je bila prava mama. Dvanajstkrat je obiskala Slovenijo, nazadnje leta 2012, ko se je tudi udeležila romanja v Medjugorje. Marija je dolga leta nosila križ bolezn, vendar je ostala pokončna, vedra in delala je do zadnjega. Izpolnila se ji je želja, da je oktobra lani še nastopila na našem slovenskem-mladinskem koncertu v Canberri in se še zadnjič pripeljala k naslednji naši sv. maši tretjo nedeljo v oktobru. Rojaki in njeni domači so jo z ljubeznijo obiskovali in v zakramentih je prejela Božjo tolažbo. – Marija zapušča hčer Alison z možem Dave-om, sina Petra, vnuke Harryja, Jayme, Brianno in Gabby, sestro Ano, brata Marijana in Slavka in druge sorodnike. Mož Miha in sin Frank sta že pokojna. K sv. maši v cerkvi sv. Edmunda, ki jo je vodil domači župnik g. Emil Milat, po rodu Hrvat, in pogrebu na pokopališču v Bodalli 11. 12. 2013, smo se zbrali polnoštevilno tako domačini kot rojaki. P. Darko je somaševal in ob grobu vodil molitve v slovenščini. Cerkev je bila polna do zadnjega kotička. – Marijo zelo pogrešamo, vemo pa, da ona že prosi za nas pri Bogu in njeno poslanstvo bomo nadaljevali. Naš cerkveni pevski zbor v Canberri, ki je obeležil že več kot štiri desetletja, deluje naprej Bogu v čast.

p. Darko in p. Valerijan

Odšla je Pavla Gruden

V Sydneyu je 26. januarja 2014 umrla slovenska pesnica in kulturna delavka Pavla Gruden. V Ljubljani rojena umetnica, ki je dobrih 65 let živela v Avstraliji, je minulo poletje o svojem življenju in ustvarjanju spregovorila za oddajo Radia Ognjišče, Naš gost. Kljub visoki starosti je bila njena govorica živahna, slikovita in polna energije. Iz nje so vreli verzi.

Pavla Gruden se je rodila na sv. Valentina dan leta 1921 na Gornjem trgu 9 v Ljubljani. Oče, doma s Primorske, je bil železničar, mama pa vrsto let pomočnica v bližnji gostilni, pripravna za vsako delo. Pavla se rada spominja brezskrbnih otroških dni. »S praga domače hiše sta se videli osnovna in meščanska šola, tramvajaska linija ... To je bil najožji del ulice Gornji trg. Ni bilo videti zidov, ampak živžav na ulici. Vsi sloji ljudi so bili tam: zbiralci cunj in steklenic, brusači, čevljar, Kajfeževa gostilna, kjer so reveži jedli zastonj, pa pek Žužek ...« Oče jo je naučil brati in pisati; ljubezen do knjig je dobila po njem. Žal je umrl, ko je imela šest let in pol. Kot deklica je sanjala o baletu, a denarja ni bilo. Obiskovala je trgovsko šolo, se vpisala na konservatorij, a so se ji teoretični predmeti upirali. Prišla je vojna. Zapor. Prisilno delo v nemški tovarni avtomobilov. Ko je pripovedovala o vojni in dogodkih po njej, se je večkrat razvnela. Še to in ono bi rada povedala. Ker je bila nadarjena za jezike in je rada govorila, so jo kmalu opazili in jo uporabili za prevajalko. Zaradi upornega duha in jasnega izražanja svojega mnenja, se ji tudi po vojni ni godilo najbolje. Zato se je odločila za pot na tuje.

Čeprav je po 'odhodu' iz Ljubljane doživljala usodo begunke, so jo kmalu zaposlili kot prevajalko. Leta 1948 se ji je odprla pot v Avstralijo, o kateri je sanjala v šolskih letih. Tudi tam je izkusila življenje v zbirnem taborišču. S prvo službo se je znebila oznake DP (Displaced Person) in zadihala svobodno. Zamenjala je vrsto poklicev: od čistilke in kuharice, do socialne delavke in sodne prevajalke. Preizkusila se je celo v pridobivanju evkaliptusovega olja. Poročila se je, si ustvarila družino, za nekaj časa sprejela priimek Miladinović in se ustalila v Sydneyu. Po zgodnji moževi smrti ji je ostal sin Dušan, danes pa ima vnuke in pravnuke. Njena hiša stoji na obrobju mesta. Zunaj je obdana s cvetjem in okrasnim drevjem, znotraj pa obložena s knjigami. Kot je pripovedovala, je spala le dve ali tri ure na dan. Pogosto v naslonjaču, s knjigo v roki, skodelico čaja pred sabo in cigareto v pepelniku. Tako je zaspala tudi 26. januarja 2014, ko je sklenila zemeljsko pot in se pridružila očetju, katerega bližino je pogosto čutila ob sebi. Kot si je vedno želela, je potrdila njena prijateljica.

V Avstraliji je bilo na prvem mestu preživetje. Ko skrb za vsakdanji kruh ni bila več glavna, se je oglasilo domotožje. Ne toliko hribi in planine, slovenska pesem, bolj jo je prevevala želja po bližini z domačimi. Hrepenela je po tem, da bi bila golobica, ki prenaša pošto od ene do druge obale ... z željo, da bi se ljudje imeli radi med seboj ... Pesmi so se rojevale in prihajale na plan. Pisala je, ker je tako čutila. Razočarana je bila nad literarnimi teoretiki in kritiki, četudi so njeno haiku poezijo dobro ocenili. »Nikogar ni, ki bi potipal mojo dušo. Jaz vem, kaj se v moji duši dogaja...«

Pred najinim srečanjem je iskala svojo zadnjo zbirko „Ljubezen pod džakarando“. Ni je bilo. Zadnjo je podarila in sama ostala brez nje. Našla pa je star družinski album. In rodil se je haiku:

*Družinski album
oguljen od časa slik
v pozabi starke.*

Po njenih besedah je poezija poštena samo, če se sama oglasi ... ti pove resnico. Ne velja, da se usedeš in začneš 'štancati', kakor so rekli včasih. Spoštljiva je do besede, do slovenskega jezika, čeprav ji tudi angleščina ni tuja. Kot pesnica je plaha.

NAŠA REVIJA MISLI JE LETOS STOPILA V 63. LETO

Naslov Slovenskega misijona sv. Cirila in Metoda in uredništva revije MISLI v Melbournu je:
19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101.

Revijo MISLI si lahko naročite in jo boste prejeli redno po pošti.
Letna naročnina je \$50, letalsko po svetu \$100 in se plačuje v naprej.

**Poštni naslov je:
MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101**

Pesem, tvoj pes sem, ta sveti lajež je tvoj.

Tudi o prozi je razmišljala. V sebi nosi roman. Vrnila bi se v medvojni in povojni čas, k svoji boječi in sramežljivi prijateljici, ki se je kljub temu nosila kot visokorodna gospa ...

In za konec še nekaj misli:

Slovenec je pozabil, od kje je doma.

Moja mama je znala denar obrniti in nikoli ni vrgla ničesar stran.

Ne bodi domišljav, ne misli da si ne vem kaj!

Nisem imela nobenih kvalifikacij, pa sem prišla dobro skozi.

Tone Gorjup, Radio Ognjišče, Ljubljana

IN MEMORIAM: PAVLA GRUDEN

V miru Božjem naj se spočije Pavlica – tako sem jo smel imenovati že nekaj let, ko sva se kar po nekajkrat na mesec slišala po telefonu. Ko sva pogovor končala in je telefon zopet takoj zazvonil, sem že vedel, da želi Pavlica še nekaj povedati. Klicala je ob različnih urah dneva, enkrat celo ob 3.20 zjutraj: Veš, ne morem spati. Jaz tako rada v tem miru pišem, je povedala v opravičilo. Najini pogovori so se nanašali na poezijo, na iskanje prave besede, na pomen in razčlemba besede, na vero in Cerkev, na slovenske duhovnike v Avstraliji. To so morali biti iskri pogovori med njo in patrom Bernardom Ambrožičem! Veliko sta sodelovala v 50-tih letih 20. stoletja, ko je bil pater Bernard urednik Misli. Veliko njenih člankov in pesmi je v tistih, sedaj porumenelih straneh Misli, pa še kako dragocenih. Živo in navdušujoče je spremljala sedaj papeža Frančiška. Tekom let mi je podarila kar nekaj zanimivih knjig in seveda svoje poezije. Moral sem prebrati tudi kaj takega, kar mi ni bilo ravno v veselje, saj je Pavlico

zanimalo toliko stvari in Božja kozmična ustvarjalna sila je tako neznanska! Ko ni več imela svoje zbirke Ljubezen pod džakarando, o kateri piše Tone Gorjup, me je prosila, če bi ji naredil kopije. Poslal sem ji svojo (njeno) knjigo, ona pa meni pred nekaj tedni kopije. Njena zadnja prošnja je bila, če bi ji z Marijo Anžič natipkala njeno zadnjo pesniško zbirko, ki jo še vedno dela. Seveda, Pavlica, z veseljem bova to naredila... Pa sedaj že vem, da ne bo nič iz tega... Roka Pavlice je omahnila, pepel bo potrošen v ocean, srce, ki je otrpnilo za ta svet, pa bo objelo Jezusa: Veš, tako imam rada Jezusa, in on mi vedno pomaga, so bile še njene besede nekaj dni pred smrtjo. Hvala Bogu, Pavlica, sem dejal, za Tvoje tako veliko srce!

V bližnji priložnosti se bomo tu v Avstraliji kot Slovenci in kristjani hvaležno spomnili umetnice Pavle Gruden. Za to številko Misli sem ob misli na slovenski kulturni praznik že dva tedna pred smrtjo Pavlice izbral njeno pesem. Sem si mislil, z njeno pesmijo bomo počastili Prešerna, naš rod in rojstni dan Pavle Gruden!

Z isto mislijo jo sedaj spodaj ponatiskujem, le da zdaj že vemo za Pavlin nebeški rojstni dan! Draga Pavlica, veselo plavaj v neizmernem Božjem oceanu!

pater Ciril A. Božič

NAŠA BESEDA

**Zvok božanskega izvora,
dvorezen meč pravičnosti,
človeškega srca zrcalo,
ljubezni strelica,
pečat na laži
in kažipot človeku
je beseda, najbolj mila –
rodna.**

**Slovenske duše iskra
beseda naša, plodna,
podžigala je puntarjem
pod noč kresove.**

**Bila je tudi iverje,
ko nam zadala je grobove
in sramotna dela
na tujčevo povelje.**

**Vendar lepota njene žalosti
nikogar ne zatira;
mati naše zgodovine je
in plod ljubezni, ki
k prerojenju kliče
ter prostor srečnih išče:
cvet iz svetega grobišča
slovenskih velikanov.**

Pavla Gruden

**Pater Ciril, Pavla Gruden,
Tone Gorjup, februarja 2013.**

Piše Martha Magajna

**Čarovnik je delal živali
in okraske iz balonov za otroke.**

MIKLAVŽ IN BOŽIČNI KONCERT

Mesec december je po navadi poln praznovanj, posebno za otroke, ki začnejo praznovanja najprej s sv. Miklavžem, ko jih dobrohotni svetnik obdari, ali pa jih parklji prestrašijo, da bodo drugo leto bolj pridni. V klubu Triglav smo ohranili lep slovenski običaj miklavževanja. Poleg otrok slovenskega rodu prihaja v klub na ta dan vedno več otrok drugih narodnosti – in v Fairfieldu živi veliko ljudi različnih narodnosti.

V nedeljo, 15. decembra, se je že opoldne zbralo veliko število otrok na dvorišču, kjer so odborniki kluba zanje pripravili BBQ. Mlada umetnica je z barvicami poslikala obraze navdušenih otrok, zabaval pa jih je tudi čarovnik. S karaoke so poskrbeli za poskočno glasbo, vse dokler ni sredi popoldneva prispel Miklavž z angeli in darili. Majhni in veliki otroci so dobili darila, potem pa so se spet razkropili po ograjenem dvorišču in igrišču. Starši so medtem sedeli v lepo ohlajenih prostorih kluba z lepim razgledom na razigrane otroke skozi steklena vrata – in vsi so bili zadovoljni. V Klubu Triglav se je božično praznovanje pričelo v lepo okrašeni dvorani s koncertom božičnih pesmi, ki je bil 12. decembra 2013. Klub Triglav že več let podpira osnovno šolo William Stimson v Wetherill Parku in v zahvalo pripravita otroška zbora šole vsako leto koncert božičnih pesmi za člane kluba.

**Karolina z vnukinjo
in Miklavžem.**

Istočasno pripravi klub večje število igračk, ki se prodajo na loteriji in izkupiček večera gre za pomoč šoli. V mali dvorani kluba je bila tudi pripravljena razstava umetniških del učencev in najboljša dela so prejela nagrade ter priznanja.

BALINANJE

ZA CANKARJEV POKAL

V soboto, 14. decembra 2013 navsezgodaj, se je zbralo na baliniščih kluba Triglav večje število balinarjev iz klubov Triglav, Slovensko društvo Sydney in Planica Wollongong. Običajno se klubska tekmovanja pričnejo popoldne ob 12.30 in po treh odigranih igrah končajo s

skupno večerjo ob 5. uri popoldne. Medklubna tekmovanja, ki se jih po navadi udeleži večje število tekmovalcev, pa se pričnejo že ob 8. uri zjutraj, ko se pričnejo tekmovalci zbirati. Na začetku je žrebanje soigralcev, saj se največkrat igra v mešanih trojkah, kot določi žreb, ne glede na to, kateremu klubu pripadajo. Tudi tokrat je bilo tako. Odigrali smo dve tekmi pred kosilom, nakar smo se zbrali v dvorani kluba za kosilo, kjer so se nam pridružili tudi p. Darko, p. Valerijan in gostji iz Slovenije, Špela Krištof in Seta Grecs iz Ljubljane. Po kosilu sta nam predstavili na velikem ekranu film o Evropskem plesnem festivalu četvorke – Squadrille Dance Festival. Po kosilu smo nadaljevali s tekmovanjem

@dborniki kluba so pripravili BBQ za otroke.

**Linda iz slovenske
družine Vozilovih z otroki.**

1. mesto: Albin Sedmak (Triglav), Bruna Kesmic (Planica Wollongong) in Mirko Kalac (SD Sydney).

in nagrade so si priborili: 1. mesto: Albin Sedmak (Triglav), Bruna Kesmic (Planica Wollongong) in Mirko Kalac (SD Sydney); 2. mesto: Karlo Lenarčič (Triglav), Carmela Possega (Triglav) in Toni Uršič (Triglav); 3. mesto: Albert Vozila, Marica Furlan in Izidor Karbič (vsi Triglav); 4. mesto: Toni Saija, Dora Hrvat in Emiljan Kukovec (vsi Triglav).

SILVESTROVANJE V TRIGLAVU

Spet smo dočakali konec leta in prehod v novo leto, tokrat v leto 2014. Slavja takšnih praznikov so postala malo bolj umirjena, saj je prišel čas, ko je potrebno postaviti meje, koliko lahko človek popije, saj ve, da bo moral na koncu večera voziti domov, kar je za marsikoga kar precej dolga pot. Zbrali smo se v klubu, stari prijatelji in tudi nekaj novih, in sedli skupaj k praznični večerji. Kar precej je bilo tistih, ki jih že dalj časa nismo videli, pa še vedno ohranjajo tradicijo in hočejo v novo leto stopiti skupaj s prijatelji in si ob tej priložnosti izmenjati novice ter dobre želje

Pevski zbor mlajših razredov šole William Stimson.

Emil in Marija Grosman sta prišla iz Newcastla.

Ana Kolenko, Marija Ritlop in Danilo Šajn.

Prijatelj na praznovanju v klubu Triglav.

Zbrani tekmovalci treh klubov.

Mladi in stari so veselo zaplesali.

Berginčeva se rada zavrtila.

Družine Lukežič, Kúkovec in Hrvat in.

za prihodnje leto. Sredi večera so za dobro razpoloženje poskrbeli plesalci in plesalke iz brazilske plesne skupine, ki so po nastopu tudi izbrali nekaj parov iz občinstva, da bi jih naučili plesati ognjevite južnoameriške plesne. Opolnoči smo si na velikem ekranu ogledali ognjemet iz sydneyškega mostu in vsi skupaj odštevali trenutke do prihoda novega leta 2014.

PODELITEV PRIZNANJ ZASLUŽNIM SLOVENCEM LETA V KLUBU TRIGLAV ZA LETO 2013

Slovenian Outstanding Volunteer
Triglav Mounties Group Sydney

Peter Kropce, Branko Fabjančič in Kevin Ingham, predsednik Kluba Mounties.

BRANKO FABJANČIČ je avstralski Slovenec druge generacije. Oče Anton je prišel v Avstralijo leta 1954. Kot izučeni mizar je delal v Queenslandu in na jezu Warragamba

Triglav, kjer so delali kot prostovoljci, in Branko se je tako vključil v vse mladinske dejavnosti, ki so se odvijale v klubu. Ko je obiskoval nižjo šolo St. Brendan, je bil tudi ministrant, kasneje, v višji šoli De Salle v Bankstownu in Ashfieldu, pa se je posvetil športu. Igral je tenis in nogomet, dokler se ni vključil v Slovensko sobotno šolo, ki jo je končal na HSC ravnih z odličnim uspehom. Sodeloval je v Mladinski dramski skupini Triglava, ki je nastopala na prireditvah v domačem klubu, s predstavo Sneguljčica pa so gostovali tudi v Melbournu. Po končanem študiju

na TAFE je Branko diplomiral iz računovodstva. Že med študijem za računovodja oz. knjigovodja je v Klubu Triglav kot prostovoljec več let opravljal delo blagajnika, kar je nadaljeval tudi po končanem študiju in po poroki. Kasneje je postal odbornik Kluba Triglav in to delo opravlja že 25 let. V kasnejših letih so ga družinske okoliščine prisilile, da je zapustil pozicijo »senior managerja« v velikem mednarodnem podjetju in prevzel samo občasno delo v podjetju, da bi se lahko posvetil skrbi za bolehnne starše. Ob vsem tem si je še vedno vzel čas za dejavno vlogo v odboru Triglava v času združevanja s skupino Panthers in v zadnjih letih z novo povezavo s klubi skupine Mounties.

Slovenian Outstanding Volunteer

Australian Slovenian Society Tivoli Newcastle Inc

HELEN MAURIČ je bila rojena v Newcastlu staršema Andreju in Albinu Maurič, ki sta se preselila v Avstralijo iz rodne slovenske Primorske. Po osnovnem šolanju na Hunters High School v Newcastlu in na univerzi v Sydneyu je postala registrirana medicinska sestra in se specializirala še posebej za delo z otroki. Po osmih letih se je vrnila v Newcastle in izpolnila svojo srčno željo, da bi postala učiteljica v osnovni šoli. Leta 2000 je diplomirala na univerzi v

Marija Grosman in Helen Maurič.

Newcastlu in sedaj poučuje na različnih osnovnih šolah. Helen je od vsega začetka sodelovala v slovenski skupnosti v Newcastlu, prav tako kot vsa njena družina, posebno pri postrežbi po slovenski sveti maši, kjer pomaga še danes. Helen je že nekaj časa podpredsednica Avstralsko-slovenskega društva Tivoli Newcastle. Zanimanje za domovino svojih staršev jo je vzpodbudilo, da je večkrat obiskala Slovenijo, spoznala številne sorodnike in se popolnoma zaljubila v lepote domovine svojih staršev, ki jih še danes rada navdušeno predstavi vsakomur, ki se zanje zanima. Poleg njene ljubezni do Slovenije in dela z mladino v šolah se Helen ukvarja z veslanjem in je že dvakrat zastopala Avstralijo na tekmovanjih: na Poljskem in na Kitajskem. Bila je večkratni državni prvak v veslanju in veliko potuje širom Avstralije na tekmovanja. V preostalem času se veliko ukvarja z ročnimi deli, keramiko, vezenjem, risanjem in slikanjem, še posebej pa se rada posveti izdelovanju "quiltov". Svoje umetniške sposobnosti pogosto posreduje učencem v šoli. Ob vsej svoji zaposlenosti pa še vedno najde čas za slovensko skupnost v Newcastlu in je vedno pripravljena pomagati po svojih močeh.

DOGAJANJA

V KLUBU TRIGLAV V NOVEM LETU 2014

Redno življenje, delo in zabava – vse to se je kljub veliki vročini v novem letu kar kmalu ponovno pričelo. Balinarji so se po dveh tednih odmora z veseljem vrnili na balinišča, Tai Chi skupina se je zbrala na ponedeljkovo razgibanje in učitelja sta pripeljala s seboj najmlajšo članico kluba, enoletno vnukinjo Amelijo ki si je že pridobila člansko izkaznico in ob rojstnem dnevu tudi klubskih točk v vrednosti 15 dolarjev. Za otroke na šolskih počitnicah je klub pripravil kosilo, nato pa še

Helena Valenčič s sinom Johnnijem in vnučkama.

Imamo tudi nekaj mladih balinarjev: Daniel Samsa.

Skupina Ta Chi.

Barvanje.

živalski vrt malih živali, kot so kozice, zajčki, kokoši in konjiček za jahanje. Veliko družin se je zbralo, saj je med šolskimi počitnicami dobrodošla vsaka priložnost za zabavo otrok. Še malo, pa bo konec počitnic in otroci se bodo vrnili v šole, balinarji pa bodo ob dnevu Avstralije, kot vsako leto, postavili nov balinarski odbor, ki bo organiziral in vodil tekmovanja v letu 2014.

»SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2014«

KLUB TRIGLAV MOUNTIES GROUP BO OB PROSLAVI DNEVA SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI PODELIL PRIZNANJA NAJZASLUŽNEJŠIM SLOVENCEM ZA LETO 2013 V NSW IN CANBERRI

Kategorije priznanj: NSW in ACT učenec leta do 6. letnika (primary school); NSW in ACT visokošolec do 12. letnika (high school); NSW in ACT študent leta (univerza ali dodatna izobrazba); NSW in ACT podjetnik leta; NSW in ACT starejši Slovenec leta; NSW in ACT prostovoljka oz. prostovoljec leta vsake sodelujoče organizacije; NSW in ACT oseba z največ zaslug za sodelovanje v slovenski skupnosti.

Priznanja bodo podeljena v nedeljo, 15. junija 2014.

Vabimo vse slovenske organizacije v NSW in Canberri, in tudi vse posameznike, če poznate koga med svojimi člani, prijatelji ali sorodniki, ki si zasluži takšno priznanje, da posredujete predlog na izpolnjeni prijavnici, z imenom, naslovom in življenjepisom te osebe oz. utemeljivijo predloga. Prijavnico lahko oddate osebno v Klubu Triglav ali jo pošljete po pošti na naslov: **Slovenian of the Year Awards Committee 2014, Triglav Club; 80-84 Brisbane Rd; St Johns Park NSW 2176**, lahko pa tudi po elektronski pošti na naslov: triglavinfo@mountiesgroup.com.au.

Prijavnice so na razpolago pri recepciji Kluba Triglav.

Prijave sprejemamo do vključno 20. aprila 2014. Pohitite! Za nadaljnje informacije se lahko obrnete na upravo Kluba Triglav, tel. (02) 9426 1000, na Petra Kropce-ja, tel. (02) 9610 1370 ali pa na Martho Magajna, tel. (02) 9609 6057.

Čeprav Klub Triglav pokriva vse stroške tega projekta, je projekt namenjen vsem Slovencem v NSW-u in v Canberri ne glede na to, kateri organizaciji pripadajo (lahko tudi nobeni). Vsaka sodelujoča organizacija lahko izbere po enega prostovoljca oz. eno prostovoljko, ki zasluži priznanje za delo v njeni organizaciji. Pripravljalni odbor tudi prosi, da imenujete vsaj enega (lahko tudi dva) zastopnika organizacije za sodelovanje pri komisiji, ki bo izbrala letošnje nagrajence. Lep pozdrav! **Pripravljalni odbor Triglav Slovenian of the Year Awards 2014**

Introducing a newly graduated Doctor

DAVOR PREMRL recently graduated from Monash University in Melbourne with a double degree in medicine and medical science. Davor grew up in Adelaide, attending St Andrews Primary School then gaining a scholarship to Prince Alfred College. During his secondary education he not only excelled academically but also played two musical instruments, the viola and clarinet and represented his school in various drama productions, debating contests, science and Chinese language competitions.

Davor is the son of the late Laura Premrl, a very talented language teacher who was also passionate about her Slovenian heritage. She was a respected member of the Slovenian community and devoted much voluntary time to both church and club. She taught her son to speak, read and write fluent Slovenian. He frequently represented the Adelaide branch at Slovenian youth concerts throughout various capital cities and served as an altar boy at the Slovenian Church of the Holy Family in West Hindmarsh for many years. After completing Year 12, Davor took a gap year where he pursued his love of travelling and studying the Mandarin language in China. Upon his return he was accepted into the faculty of medicine at Monash. On the 12th December 2013, along with other graduands, he was conferred the Bachelor of Medicine and Bachelor of Surgery degree as well as the honours degree of Bachelor of Medical Science, the culmination of 6 years of a dedicated and disciplined study regime.

We congratulate Davor on achieving this milestone in his young life. Sadly his mother did not live to celebrate this significant event with him but we know that she would have been immensely proud of her resilient son. As his godparents and mentors we have watched him mature into a fine young man. We are convinced that he will serve his profession admirably and remain steadfast to the words of the declaration of Geneva which he so solemnly pledged on his graduation day. **John Stoiber & Nada Čargo, Adelaide, South Australia**

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$350: Alfred Brežnik AM. **\$300:** Franc Čulek. **\$250:** M & P Beribak. **\$200:** Hilina Lochner. **\$150:** N/N. **\$100:** Ivan Pišotek. **\$50:** Zora Johnson, Marija Brgoč, M. Pajmon, Bruno Vidau, Dr. Tatjana Tee, Erna Mežnar, M. Zadnik, T. Možina, Janez Žabjek, HASA NSW, Željko Rob, Dušan Jenko, Anton & Marija Brne, Sanda Potočnik, Ernest Rutar, Maria Rede, Mihelca Šušteršič, Paula Habian, Dr. Josephine Paddle-Ledinek, J & K Cvetkovich, F & P Lužnik. **\$30:** Tončka Smrdelj, F & M Kovačič, Milena Karli, Vinko Ovijač, Janko Klemečič, N & B Burlovič, Albin Fabian, Rezka Smolič. **\$25:** Ana Horvat. **\$20:** Alojz Fabjančič, Majda Skubla, Slavko Blatnik, M & S Brožič, Romana Žetko, Emilija Kuzma, Vinko Markovski, J & A Mavlak, Anton Stariha, A & A Konda, Branka Iskra, Jože Krušec, A & Z Gec, P. Tonkli, Stan Mlinar, I & A Trebše, Anton Zrimšek, Olga Todorovski, Milka Medica, Angelca Povh, Marija Vončina, Irma Ipavec, J. Padboj, Danilo Kresevič, Norma Ivančič, M & P Čeligoj, Kristina Hafner, M & G Pažek, I & P Kropce, J Albrecht, L & S Jug, Terzija Matuš, Janez & Anica Zemljič, Lojze & Joška Ličen, Marta Zrim, Toni Jesenko, Anica Zupančič, Janez Ritoc, Nežika Polajzer, Lojze in Marija Kerec. **\$15:** Fani Maver. **\$10:** Frančiška Ludvik, Lojzka Vučko, V & K Bauer, M. Godec, Milica Dular, J & E Plevnik, S & B Vrh, Cilka Žagar, A. Mikulan, B. Jerin, R & K Hvalica, Lucia Knafelc, Z & M Abram, Jože Grlj, Milena Birs, Franc Mramor, Angela Brala, Anka Pekolj,

Ana Marija Zver, Draga Vadnjal, R & T Simunkovič, Maria Mertik, Sabina Gjerek, Kristina Vičič, Melita Zupan, Mario Svetina, Danila Štolfa, Tereza Jošar, Graciela Remec, L & I Jerič, Olga Horvat, A & M Tuksar, Alojz Gašperič, Olga Gale, Irma Željko, A & A Dominko, A & O Brne, Frida Celin, Elio Ilias, Milka Zidar, Juliana Kure, Lidia Bole, M. Jamšek, J Tvrđy, Ema Kowalski, Rudi Uljan, Anton Šajin, Ivan Košak, A & Z Hrast, Peter Bole, Roza Franco, John Franco. M & V Čuk, Albina & Branko Kalc. **\$5:** Joe Belovič, Mimika Horvat, Ivanka Tomšič, Francka Wetzal, J. Gjura, S & V Bec, Branko Kresevič.

ZA MISIJONE: \$100: Gizela Vuga. **\$50:** Anica Lapuh. **ZA LAČNE: \$100:** Tone & Marija Brne. **\$50:** Nadia Vonic. **\$40:** Marta Zrim (namesto božičnih voščilnic). **\$30:** Alojz Gašperič. **\$10:** Marija Jaksetič. **ZA LAČNE V AFRIKI: \$60:** Neva Rouder. **ZA SALOMONOVE OTOKE, za šolanje novomašnikov: \$1600:** N/N. **\$250:** Branko & Toni Kresevič, Anica Zupančič, Anica Rant, Angelca Dodič, Ivanka Kresevič. **\$50:** F & M Grandovec. **ZA misijonarja PEDRA OPEKA: \$500:** N/N. **\$300:** N/N Canberra. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$2642** - darovali: Barbara & Dough Hodson, Mark & Kate Černe, Michael & Marija Černe, Zinka & Janez Černe, Tonka Pavlin, N/N, N/N iz Canberre. **Za Baragov dom: \$50:** F & M Grandovec. **Za Ta Pinu kapelico: \$30:** F & M Grandovec. **Za večno luč: \$20:** F & M Grandovec.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

SQuadrille Dance Festival za Guinnessovo knjigo rekordov

V petek, 23. maja 2014, točno ob dvajsetih se bo zgodil eden največjih evropskih projektov za Guinnessovo knjigo rekordov! Pridružite se več kot 30.000 plesalcev iz 8-ih držav in več kot 50-tih mest po vsej Evropi ter Avstraliji, ki bodo na ta dan točno ob 12. uri (v Evropi), ter ob 8. uri zvečer v Avstraliji stopili skupaj v korak in poizkusili preseči svetovni rekord v sinhronem plesanju četvorke. 23. maja 2014, točno ob dvajsetih, se bo zgodil eden izmed največjih evropskih projektov za mlade in mlade po srcu SQuadrille Dance Festival za Guinnessovo knjigo rekordov, tokrat prvič v Avstraliji. Namen je preseči svetovni Guinnessov rekord iz leta 2011, ki znaša 33.202 plesalk in plesalcev. Naj omenim, da smo začetniki SQuadrille Dance festivala prav mi Slovenci, na kar smo lahko zelo ponosni. Maturantska parada je plesna prireditev, ki od leta 2001 združuje ljudi v plesanju četvorke na mestnih ulicah. Plesanje poteka na izbran dan v maju, točno opoldne (po slovenskem času) na ulicah mest, ne glede na vremenske razmere, na Straussovo četvorko iz operete Netopir. Idejni oče Maturantske parade je učitelj plesa Tomaž Ambrož. Od leta 2006 je Maturantski parad pridružen širši sklop Evropskega plesnega festivala četvorke (SQuadrille-Dance Festival) v organizaciji slovenske plesne zveze.

Torej v imenu Slovenije ter da se naša tradicija nadaljuje tudi tu v Avstraliji, sem pobudnica Špela Krištof glavna koordinatorica, koreografinja ter plesna učiteljica, kjer me podpira tudi Plesna Zveza Slovenije ter Seta Grecs, moja desna roka, s katero urejava vse potrebno za izpeljavo SQuadrille Dance festivala za Guinnessovo knjigo rekordov. Glavno vodilo projekta pa ni le rekordno plesanje četvorke, temveč veselo druženje vseh generacij, za katerega se trudimo, da bi postalo tradicija in del kulture tudi v mestih izven slovenskih meja. Zatorej je najin namen povabiti vse Slovence v Avstraliji ter tako vzpodbuditi delovanje slovenskih društev v Melbournu, Sydneyu, Canberri, Wollongongu in drugod, da se naša slovenska tradicija nadaljuje. K sodelovanju smo povabili tudi druge kulture in vse ljudi starosti od 12 let naprej. Zatorej vsi tople vabljeni, babice, dedki, vnuki, mladostniki, da se nam pridružite na družabnih plesnih večerih, kjer se bomo naučili ples četvorke na Straussovo četvorko iz operete Netopir. Vaje bodo potekale 1x tedensko na različnih lokacijah, pričele pa se bodo konec februarja ter v začetku marca. Pridruži se nam lahko kadarkoli.

Špela Krištof tel. 0490 177 650

Seta Grecs tel. 0424 740 541

E-mail: australiadance14@gmail.com

V SLOVENSKEM DRUŠTVU ST. ALBANS

PRAZNOVANJE SV. MIKLAVŽA

Klubski prostori so bili odprti od 12. ure naprej. Obisk je bil zelo lep, saj smo imeli nekaj več kot devetdeset obiskovalcev. Naše kuharice so nas zelo lepo postregle, prav tako tudi pri baru. Svetega Miklavža, ki je prišel k nam okrog druge ure, je pričakalo sedemnajst otrok. Miklavž jih je zelo lepo obdaril z društvenimi darili in darili staršev. O svojem življenju je povedal delno v slovenščini, delno v angleščini. Za vesel popoldan je lepo poskrbel ansambel Naš trio. Tudi predsednik Mario je zapel nekaj lepih slovenskih pesmi. Ker je bila to druga nedelja v mesecu, se nas je večina podala k slovenski maši. Cerkev je bila zelo lepo obiskana in imeli smo kar tri duhovnike. Gospod Štefan je pri maši začenjal lepe slovenske pesmi, po maši pa so nas obiskali še v klubu. Pater David, naš novi slovenski duhovnik, je pred kapelico zmolil za naše pokojne člane. Prav lepa hvala!

SILVESTROVANJE

Slovo od starega leta 2013 je bilo pri nas zelo veselo, saj smo se spomnili vsega dobrega, kar smo doživeli v preteklem letu. Naši stari znanci, ki obiskujejo naše prireditve, piknike in veselice, so bili presenečeni nad obiskom gostov. Imeli smo kar dva ansambla oz. dve zasedbi pod istim imenom Naš trio. »Stari« ansambel pod vodstvom Slavka Blatnika je zelo lepo zaigral naše polke in valčke, v »novem« ansamblu pa je bila sprememba pri harmoniki, ki jo je vzel v roke mladi Filip. Tudi naš predsednik Mario se je od ansambla Primorski fantje naučil nekaj novih pesmi, ki so zadonele po dvorani. Ob takšni glasbi je bilo plesišče vedno polno plesalcev, še posebej, ko je na svojo harmoniko zaigral Slavko Blatnik. Hvala Slavc!

Naše pridne kuharice so nas zelo lepo postregle z okusno večerjo, za kar se jim lepo zahvaljujemo, hvala pa tudi Mojci Blatnik, ki je pri baru poskrbela, da nismo bili žejni. Ko je ura odbila polnoč, smo si zaželeli srečno novo leto 2014: veliko dobrega, veselja, zdravja in uspehov. V klubu si želimo, da bi v prihodnjem letu privabili tudi nekaj mladih članov in odbornikov. Skupaj smo ostali še do ene ure tega prvega dneva v novem letu.

Gusti Vinko
v imenu odbora društva

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
 p. David Feliks Šrumpf OFM: 0497 097 783
 Marija Anžič: 0499 772 202
 Sts. CYRIL & METHIDIUS
 SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 E-mail: p.david.ofm@gmail.com

BOŽIČNO IN NOVOLETNO praznovanje smo obhajali pripravljene, zato so bili vsi tisti dnevi in tedni res pravi Božji žegen za naša občestva v Viktoriji in Južni Avstraliji, kamor smo poromali že na praznik svetega Štefana. Vse je potekalo ubrano, mirno, slovesno in v izredno lepih poletnih dneh in svetem večeru. Če bi jih hoteli sami narediti, bi jih ne mogli napraviti tako lepe. Zahvala mnogim sodelavcem na različnih področjih dela v cerkvi in zunaj nje in Baragovega doma ter vsem dobrotnikom našega misijona. Izredno lepe jaslice sta v lurški votlini postavila sin Simon in oče Jože Griļ, v cerkvi pa jaslice in bogato okrašeno božično drevo ter okrasitev Zora Kirn, Frančiška Šajn pa vedno poskrbi za oltarne prte in jih uredita s Francko Anžin. Pevci so nam ob vodstvu Janike Rutherford in organistov Lentija Lenka OAM, Katarine Vrisk in Katarine Peršič približali razpoloženje slovenskega božiča. Prav tako tudi učenci Slomškove šole kot betlehemske pastrički. V letošnjem adventnem času smo obiskali veliko bolnih in ostarelih rojakov po bolnišnicah, domovih za starejše ali njihovih domovih. Pastoralna ekipa je bila letos dobro okrepljena, saj je bil med nami še g. Štefan Krampač in že pater David Šrumpf, ki je prispel v Avstralijo 15. novembra 2013.

Francka Anžin, Zora Kirn, Frančiška Šajn.

Priznanja Multicultural Awards
 v Governor House 4. decembra 2013:
 Simon Griļ, Romana Žetko, Ivan Nino Valenčič.

Somaševanje g. nadškofa dr. Denisa Harta z izseljenskimi duhovniki v naši cerkvi v Kew, 3. decembra 2013.

Sveti večer v Kew, 24.12.2013.

Pater Ciril in Olga Bogovič; Štefan in Ana Marija Cek, Franc in Marta Krenos ter Hilda Vidovič v kuhinji dvorane v Kew.

Naj vsaj o nekaterih dogodkih spregovorijo še fotografije in zapis Mete Lenarčič o samih superlativih romanja v Penolo in Adelaido, ki ga je pripravila naša misijonarka Marija Anžič takoj po božiču. Kar tukaj zapišem tudi iskreno zahvalo za mnoge dobre želje, pa tudi darove, ki sem jih bil deležen z vseh strani, ko se je moje število let z 59 prestavilo dan pred godom sv. Miklavža na 60! Bog lonaj za vse pozornosti in dobroto!

pater Ciril

V januarju 2014 so članicam Društva sv. Eme pomagale pripraviti kosilo učiteljici in starši učencev Slomškove šole.

Fotografija levo: NICHOLAS LUCA SPITERI je bil krščen v Kew, 15. 12. 2013.

Fotografiji spodaj: g. Štefan na letališču s sorodniki Žalik, Marijo Anžič in patroma Cirilom in Davidom.

Janya Srkulj, Anica Tegelj, g. Štefan in Vera Brne po sveti maši v Kew.

Na tretjo nedeljo v decembru, 15. decembra 2013, smo se zahvalili članicam Društva svete Eme ter vsem sodelavkam in sodelavcem, ki so nam vsak mesec tretjo nedeljo v mesecu pripravili družinsko kosilo. To je veliko in pomembno delo, ki ga mnogi velikodušno opravljate za skupno dobro in res družinsko razpoloženje.

Tisto nedeljo smo pričeli tudi z božično devetdnevnico in se poslovili od g. Štefana Krampača SDB, ki je bil med nami tri mesece. Ob slovesu nam je povedal:

»Spoštovani rojaki!

Zaključujem bivanje med vami in se podajam med rojake v Kanado, v župnijo, ki jo vodimo salezijanci. Z Avstralijo me vežejo drugačne vezi kot s Kanado. Tukaj sem se rodil pred dobrimi petdesetimi leti. Ko sem postal pred 23 leti duhovnik, leta 1990, sem imel priložnost, da sem med vami obhajal ponovitev nove maše.

Tokrat sem znova prišel v svojo rojstno domovino in preživel čudovite tri mesece v raznih krajih Avstralije. Z mnogimi od vas sem se srečal in občutil vašo prijaznost, dobroto in gostoljubje. Hvaležen sem vam in vsem patrom frančiškanom, ki delujejo v Avstraliji, misijonarki Mariji, sorodnikom, prijateljem in vsem, ki sem vas srečeval v teh mesecih. Omogočili ste mi, da sem doživel veliko lepega in smel prebivati med vami. Spoznaval sem vaše življenje in delovanje v okviru verskega središča, društev. Občudovanja vredno je vaše prizadevanje za zvestobo Bogu, Cerкви, slovenski skupnosti in slovenski kulturi.

Pri vas je prijetno toplo v tem adventnem času in prijetno je tudi zato, ker se bližajo božični in novoletni prazniki. Poleg voščil bi vam rad izrekel nekaj misli ob bližajočih praznikih.

V starih časih je bilo v navadi, so se ljudje ob srečanju drug drugemu priklanjali. To je spadalo k uglajenemu vedenju in olik, posebno v visoki družbi. Danes tako početje vidimo samo še v kakšnem zgodovinskem filmu ali igri.

Glejte, celo dvojni razlog imamo, da se na božič priklonimo - pred otrokom in pred Bogom. Pred otrokom se moramo skloniti, ker je tako majhen; pred Bogom pa zato, ker je tako velik. V Jezusu je oboje združeno. Božični praznik nam ponuja Boga v malem otroku. Pred njim se je treba skloniti, čeprav ves nebogljen leži v trdih jasliah sredi zapuščenega hleva. Pred tem Jezuščkom je treba poklekniti, čeprav niti malo ne zgleda kot Božji Sin, Odrešenik

in Kralj veselja. Zanimivo je tole: vhod v votlino Jezusovega rojstva v Betlehemu je tako nizek, da se mora skloniti vsak odrasel človek, ki hoče vstopiti. Gotovo to ni slučajno zgrajeno tako, ampak ima jasno sporočilo za nas.

Veliko težje kot telo je upogniti svoj razum, ki hoče imeti vse jasno in logično in dokazano. Težje kot poklekniti s kolenom je ukloniti svoj ponos, ki hoče človeka postaviti najvišje. Edino v veri to zmoremo – priznati, da je Bog večji od nas. Bog je celo tako velik, da v svoji ljubezni naredi marsikaj, kar mi ne bomo nikoli do kraja razumeli. Ravno odrešenje človeštva, ki se je začelo neopazno uresničevati v božični noči, spada med take skrivnosti.

Pastirji so se morali skloniti, če so hoteli vstopiti v revni hlevček. Angeli so se z nebesnih višav spustili nad betlehemske pašnike. Malo pozneje so pred malim Jezusom pokleknili Trije kralji. Da, tudi Bog se je sklonil, da je lahko kot človek stopil na zemljo, med ljudi, nam naproti. Vsem, ki so – takrat in danes – to skrivnost sprejeli z vero in ponižnim srcem, prinaša Božje učlovečenje mir in radost.

Kdor pa tega ne zna, mora rešitev iskati drugje. Kdor ne računa na Boga, se mora zanesti samo nase in na druge ljudi. Kdor ne moli pred Bogom, se bo klanjal pred človekom in pred stvarmi. Kdor ne slavi Boga, bo poveličeval človeške uspehe. Kako je vse to slabotno in minljivo! Kdor se noče skloniti pred Odrešenikom, bo pač še naprej ponosno vzravn korakal v objem smrti. In pri tem ne bo vedel niti tega, zakaj se trudi in peha po tem svetu. Kdor ne sprejme božične luči, ne more najti izhoda iz teme človeške bede in nesmisla.

Dragi kristjani, zato se le zamislimo, zakaj obhajamo božične praznike in kako bomo stopili pred jaslice? Se bomo priklonili Bogu, ali pa bomo - polni sebe - ostali neodrešeni? Bomo v Jezusu spoznali svojega Odrešenika, ali pa bomo smisel življenja in srečo iskali drugje?

Bližajoči božični prazniki nas vabijo, da bi znali z vero in ponižnim srcem odkriti pravi pomen božiča: Bog je z nami, ker nas ima rad in nam želi dobro. Zato se lahko veselimo. Prav to voščim vsem vam. Tudi v imenu škofa Petra Štumpfa – svojega sošolca, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za slovenske rojake, izseljence po svetu vam voščim: Vesele in blagoslovljene božične in novoletne praznike.«

Štefan Krampač SDB

STATISTIČNI PODATKI za leto 2013

KRSTOV smo imeli v Kew v letu 2013 samo 6 (3 dečki, 3 deklice). POROKE so bile 4. V Kew smo razdelili nekaj nad 10.000 svetih obhajil. SMRTI: V letu 2013 se je v Viktoriji poslovilo 49 rojakov (22 moških in 27 žensk).

MISLI so 25. januarja 2014 dopolnile 62 let in stopajo letos v 63. leto svojega rednega izhajanja. Izšle bodo v šestih številkah kot dvomesečna revija. Naročnina je tudi za letošnje leto \$50, letalsko po svetu \$100. Hvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda. Hvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona in pri reviji Misli; hvala za vse Vaše delo, darove in praznična voščila.

RAZPORED SVETIH MAŠ NA DRUGO NEDELJO V MESECU

Ob 9. uri dopoldne je sv. maša v KEW, ob 12.15 popoldne (novi čas, prej je bila ob 11.30 dopoldne) je sv. maša v GEELONGU - v isti cerkvi kot doslej - Holy Family Catholic Church, 141 – 145 Separation Street, Bell Park. Ob 5. uri popoldne je sv. maša v ST. ALBANSU, Sacred Heart Church, 4 Winifred Street.

DOBRODELNO DRUŽINSKO KOSILO so v januarju pripravili starši in stari starši učencev Slomškove šole ob vodstvu učiteljice mag. Julie Kure Bogovič, pomoči članic Društva sv. Eme ter nekdanjih učenk.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo v februarju začela z novim šolskim letom. Prvo nedeljo v februarju bo vpis, tretjo nedeljo v februarju, 16. 2. 2014, pa začetek pouka. Hvala vsem, ki na različne načine podpirate Slomškovo šolo ter vzpodbujate mladi rod.

ZAHVALNA sv. maša in zahvalno kosilo za vse sodelavce in dobrotnike misijona bo v soboto, 8. februarja 2014. Ob 10. uri bo sv. maša, sledil bo program v počastitev Prešernovega dne – slovenskega kulturnega praznika, nato bo kosilo in veselo praznovanje Abrahama patra Davida (rojen je bil 7. 2. 1964 v župniji Sveta Trojica v Slov. goricah).

Tretjo nedeljo v februarju, 16.2.2014, bo v Kew družinsko kosilo in srečanje rojakov, ki ste prišli v Melbourne pred 60. leti na ladji TOSCANA. Srečanje organizira Lojze Jerič in vabi nekdanje sopotnike, da skupaj obudite spomine na potovanje in začetke v novi domovini.

KOLEDAR Anthology of Slovenian Australian Musicians 2014 je pripravila Katarina Vrisk. Knjiga izide v kratkem. V Baragovi knjižnici (odprta je ob nedeljah po maši) lahko dobite še pratike, veliko dobrih knjig, DVD-je.

SVETI KRST: NICHOLAS LUCA SPITERI, rojen 15.09.2013, Fitzroy VIC. Mati Karen Spiteri roj. Kohek, oče Wayne William Spiteri. Botra sta Michelle Renata Kohek in Shaun Keneth Davis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.12.2013. Čestitke staršem, starim staršem in botrom!

POKOJNI

ZDENKO FIJAN je umrl 17. 12. 2013 na svojem domu v Mont Albert North v Melbourneu. Rojen je bil 25.05.1934 v Karlovcu. V Avstralijo je prispel na ladji leta 1957. Leta 1969 se je poročil v Brunswicku z Marijo (Mary) roj. Kovačič, ki je bila doma iz vasi Smirje pri Ilirski Bistrici in je umrla 3.2.1995 v Box Hillu. Po poklicu je bil Zdenko ključavničar, nekaj čas je bil celo manager v podjetju. Z ženo sta rada potovala, toda doma je imel vedno urejen velik vrt. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 23. decembra 2013. Pokopan je na pokopališču Keilor v grob pokojne žene. Sožalje sinovoma Igorju z ženo Pamelo z otroci Alexandrom in Maio v Sydneyu, sinu Andrei-u z ženo Michelle in dvojčkoma Maxom in Benom ter svakinji Olgi Antolović z družino.

ARMIN CEBRON se je v petek, 13. decembra 2013, pripeljal na dvorišče svojega stanovanja v Bonbeach v Melbourneu, odprl vrata avta in se mrtev zgrudil. Domov je pripeljal psičko, ki so jo poslali iz Slovenije in je bila 30 dni v karanteni. V januarju naj bi se za stalno preselil v Avstralijo tudi njegov oče, zato je v naprej poslal psičko. Armin je bil rojen 21. 11. 1979 v Ljubljani. V Melbourneu je bil od januarja 2011 na magistrskem študiju. Z Arminovo sestro Alenko iz Ljubljane urejamo vse potrebno za prevoz žare v Slovenijo. Sožalje očetu in sestri Alenki ter njeni družini ob tem zares tragičnem dogodku.

JOŽEFA MARIČ rojena JESENKO je umrla 27. 12. 2013 v Casey Hospital v Berwicku. Rodila se je 24. 02. 1943 v Ljubljani, doma iz Žirov. V Kranju se je poročila z Marjanom Maričem iz Bosne. V Avstralijo sta prišla julija 1970 s sinovi Petrom, Milanom in Zvonkom. V Avstraliji se je rodil sin Aleksander. Vsi imajo družine. Jožefa je prejela zakramente v bolnišnici v adventnem času, obdana z bližino njenih domačih. Bila je izredno vesela in živahna, tako sem upal, da se bova še videla, čeprav je dala vedeti, da so ji dnevi šteti. Pogrebni obred je bil v petek, 3. januarja 2014, v kapeli Renowden na pokopališču Springvale. Pokopana je na pokopališču Springvale (A.J.Holt Memorial Lawn). Sožalje sinovom Petru, Milanu, Zvonku in Aleksandru z družinami, partnerju Fadilu, bivšemu možu Marjanu, bratrancu Matevžu z ženo Silvo Jereb z družino, možu pokojne sestrične Milke Jožetu Krnjaku z družino, sorodnikom v Sloveniji in prijateljem.

LUDMILA (MILKA) KRNJAK roj. JESENKO (sestrična Jožefe Marič) je umrla 1. januarja 2014 na svojem domu v Wantirmi. Rojena je bila 12. 8. 1933 v Žirovskem vrhu v družini 13 otrok (4 fantje, 9 deklet). Milka je sedaj edina pokojna. Vsi so še živi, živijo v Avstriji, Ameriki in tri sestre - Julie Zajc, Tončka Somič in Lora Vičič z družinami v Melbourneu. Vsa družina je leta 1942 šla v Avstrijo. V Avstriji se je Milka poročila leta 1957 z Jožetom Krnjakom, doma iz Medžimurja, ki je leta 1950 pobegnil iz Murske Sobote, kjer je delal. V Avstralijo sta prišla leta 1957 v Melbourne na ladji Begonia. Z možem Jožetom in otroci so bili veliko let nepogrešljivi na slovenskem društvu Planica v Springvale, za kar se ji je zahvalila predsednica Ivanka Kolačko. Zahvala možu Jožetu in družini – 8 let so z vso ljubeznijo skrbeli zanjo v njeni bolezni in kot so povedali pri pogrebni maši, je bil to način, da so ji lahko vsaj nekaj povrnili, kar je ona storila zanje. Gospod Štefan Krampač SDB in p. Ciril sva ji v adventnem času na njenem domu podelila zakrament svetega maziljenja. Otroci: Joe, Margaret (umrla 1997), Elizabeth Krnjak, Juliana Krnjak. Sožalje možu Jožetu, otrokom, sestram in bratom, Jožetovi sestri Pavli Žnidarič z družino v Melbourneu, bratrancu Matevžu Jerebu z družino. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 6. januarja 2014, pokopana je na pokopališču Springvale.

ŠTEFANIJA (ŠTEFKA) TURK roj. ŠTEFAN je umrla na božič, 25. decembra 2013, v bolnišnici Royal Melbourne Hospital zaradi komplikacij, ki so nastale po operaciji. Rojena je bila 3. 10. 1933 v Beli Krajini. Štefka je bila znana osebnost slovenske skupnosti v St. Albansu. Še v mesecu oktobru 2013 je darovala za sveto mašo za pokojnega moža Jožeta in sina Jožeka. Molitve zanjo je vodil p. Ciril v pogrebnem zavodu Ern Jensen & Sons Funeral Home, 2 Arthur Street v St. Albansu v ponedeljek, 6. januarja 2014, zvečer in ob koncu smo dodali še kot njeno željo Očenaš za Jožeta in Jožeka. Pogrebno mašo je daroval domači župnik Fr. John O'Reilly ob somaševanju p. Davida v torek, 7. januarja 2014, ob enih popoldne v cerkvi Sacred Heart Church, 4 Winifred Street, St. Albans. Pokopana je v grob pokojnega moža Jožeta na pokopališču Keilor (Jože je umrl 16. 06. 2007). Sožalje hčerki Milenci z možem Markom in otroki Martinom in Natasho, sinu Andrew-ju z ženo Darinko, družini pokojnega sina Jožeka – ženi Michelle z otroki Stevenom in Mathew-jem, sestri Jožici Martinac v Ljubljani, bratoma pokojnega moža Jožeta - župniku g. Cirilu v Nemčiji in Stanku v Novem mestu, ostalim sorodnikom in prijateljem.

ANGELA ČAMPTELJ roj. BLATNIK je umrla v nedeljo, 19.01.2014, v bolnišnici Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 23.03.1938 v vasi Hinje na Dolenjskem - v Suhi krajini kot četrta v družini petih otrok. Maja 1959 se je v Leobnu v Avstriji poročila z domačinom Cirilom Čampljem. Na ladji Sydney sta septembra 1959 prispela v Melbourne. V zakonu so se jima rodili otroci: Ciril, Helen in Julija ali Julči, kot jo je mama klicala. Po smrti moža Cirila 6.11.1991 je morala Angela biti zelo delovna in močna, da je skrbela za družino. Vsa družina je bila vedno močno vključena v življenje slovenske skupnosti pri cerkvi v Kew ter na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu, kjer je bila hčerka Julija tudi nekaj let predsednica društva. Angela je bila sončnega značaja, vedno optimistično razpoložena. Od 6.1.2006 do 29.10.2012 je živela v našem Domu matere Romane in bila vsak dan pri sveti maši. Pred Marijo Pomagaj je vsak dan prižgala dve svečki: eno za družino in eno za pokojnega moža Cirila. V njenem imenu je to med pogrebno mašo storil p. Ciril. Še pred zadnjim božičem je skupaj, kot vsako leto, zbrala vso družino in prijatelje na svojem domu v Glenroyu in pomagala pri kuhanju. Nad 40 ljudi je bilo tam zbranih. Pater Ciril jo je obiskal pred božičem v domu, kjer je skrbela za vrt z rožami in zelenjavo ter mu v domu predstavila še eno Slovenko, Sonjo; vsi smo skupaj molili ter obe sta prejeli sv. obhajilo. Sonja je umrla v isti bolnišnici isti dan kot Angela! Rožni venec ob lurški pesmi smo imeli v naši cerkvi v torek, 4. februarja 2014, ob 5.30 popoldne, sledila je pogrebna maša ob lepem sodelovanju domačih. Pevski zbor je prepeval, hčerka Helena pa je ob koncu maše občuteno zapela pesem: *Hvala, draga mama, hvala!* Sledila je sedmina (party) v dvorani, kot je Angela želela in že leta 2004 vse zapisala. Pri pogrebni maši je bilo blizu tristo ljudi in mnogi, polna dvorana, tudi na sedmini, kjer so ves večer igrali in peli muzikantje. Pokop je bil na pokopališču Keilor naslednji dan, v sredo, 5. februarja, ob 11.00, v grob pokojnega moža Cirila. Sožalje sinu Cirilu z ženo Andreo in otroci: Steve, Michael in Tim; hčerki Helen Trinnick z možem Petrom ter otrokoma Shannon in Jessico; hčerki Juliji s partnerjem Darrinom; sestri Pavli Lindič in družini v Ljubljani ter sestri in bratu pokojnega moža Cirila: Angeli Ferfolja in Francu Čamplju.

pater Ciril

VIKTOR PUNTAR je umrl 30.01.2014. Rojen je bil 10.12.1932 na Proseku pri Trstu in je bil zaveden Slovenec. Pogrebna maša je bila 4. februarja 2014 v St. Gerard's Catholic Church, Dandenong North, sledilo je pogrebno slovo v Wilson Chapel, Springvale Botanical Cemetery. **Hvala Slavki Gorup za sporočilo.**

SLOMŠKOVA ŠOLA 2014

Slomškova Šola will be held throughout the year on Sundays after the Mass from 11.15 am to 1.00 pm with approximately 18 classes planned for the year. The students will learn Slovenian language through a variety of channels: folklore dancing, singing, short plays, recitals and art and craft will form most of the classroom activities. The student's focus will be to prepare for four concerts this year; Mothers Day in May, Fathers Day in August, the 40th Slovenian Youth Concert in October and St. Nicholas Day in December. The children will also perform at various festivals throughout the year. There will also be an excursion during the year which will involve some exciting Slovenian language activities.

Children will gain a basic understanding and appreciation of Slovenia and all things Slovenian by participating in cultural activities. They will have the opportunity to develop friendships with children from Slovenian heritage. Children and their parents are invited to participate at Sunday's Mass at 10.00 am in our church of Sts Cyril and Methodius.

On Sunday, 2nd February 2014, there will be an enrolment day at 11.15 am and the first class of the year will be held on the 16th February. We warmly extend an invitation for all primary school or early secondary school age students interested in learning about the Slovenian culture to join us this year. For further details contact Julie Kure-Bogovic on 0417 366 062 or Veronica Smrdel on 0417 594 241.

PETDNEVNO POTOVANJE Z AVTOBUSOM V JUŽNO AVSTRALIJO 26. – 30. december 2013

Lepo se sliši, še lepše pa je bilo samo potovanje, kajti slovenski rojaki iz Melbournu smo se že kar nekaj mesecev pripravljali na to romanje. Pater Ciril Božič in misijonarka Marija Anžič sta nas popeljala za zaključek leta na čudovit izlet – romanje z avtobusom, polnim radovednih romarjev s postankom v Mt. Gambierju in Penoli vse do Adelaide, kjer je že bil p. David Šrumpf. Pred samim odhodom v jutru praznika sv. Štefana smo se najprej za eno uro ustavili v cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda pri sv. maši, ki jo je v ta namen daroval pater Ciril. Takoj po izhodu iz cerkve nas je že čakal avtobus s šoferjem Dominicom Rubbinom. Vsi dobre volje smo zasedli prostore v avtobusu in že smo se predali toku prometa in zanimivosti samega mesta in dalje narave v tem letnem času. Od daleč smo videli tudi slovensko kapelico Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju na hribčku Ta Pinu v Bacchus Marshu. V parku v Ballaratu smo imeli v času kosila sendviče in raznovrstno pijačo, za kar je poskrbela misijonarka Marija. Naslednji postanek je bil v Hamiltonu in po nekaj urni vožnji smo že prispeli v Mt. Gambier, kjer smo se nastanili v lepem motelu, ki je bil dva dni naš dom. V prostorni jedilnici

smo imeli bogato večerjo in obilo pijače. Tu se nam je pridružil tudi p. David in skupina rojakov iz Adelaide. Petek, 27. decembra 2013, je bil namenjen našemu romanju v Penolo. Pred začetkom sv. maše smo si ogledali notranjost cerkve. Na levi steni pred oltarjem smo videli mozaik svete Mary MacKillop, delo umetnika Lojzeta Jeriča. Poleg že tako lepe sv. maše, ki sta jo darovala oba patra, smo doživeli še eno presenečenje. Po pripovedovanju o lanskoletnem obisku v tej cerkvi, sta si napovedala večno zvestobo Brožičeva Barbara in Edvardo Bonici. Sedaj sta že

z veseljem potrdila, da v mesecu maju pričakujeta dojenčka. Veliko veselje za obe družini in njih prijatelje! Čestitke, Barbara in Edvardo! Te svete daritve se je udeležil tudi tamkajšnji slovenski rojak IVAN CELIN iz Mt. Gambierja, star 101 leto. Kakšna čast in obljuba, da se srečamo spet na tem kraju naslednje leto ob istem času. Za spomin na ta lep dan smo se za tem še slikali z vso družbo pred oltarjem.

Po kosilu in ogledu vinarne ter pokušinah različnih sort vin, smo se odpeljali nazaj proti mestu Mt. Gambier in si prav od blizu ogledali Blue Lake. S steklenim dvigalom smo se spustili 30 metrov globoko, skoraj do gladine vulkanskega jezera z vso zanimivostjo in lepoto. Ne daleč proč smo se še ustavili v parku in videli Englebrecht Cave, globino skale, prav tako vulkanskega izvora. Nekaj neverjetnega v taki bližini samega mesta. Vrnili smo se nazaj v motel na večerjo in se odpravili k počitku v pričakovanju naslednjega dne.

Že v motelu smo se srečali z gospo italijanskega rodu, ki nas je naslednji dan na poti proti Adelaidi popeljala na kmetijo, kjer gojijo češnje. Vsi smo se jih res najedli in kupili še nekaj za popotnico. V Adelaido smo prispeli pozno popoldne in se tudi kar takoj namestili po sobah v prijetnem hotelu nasproti parlamenta in casina! Bogata večerja s toliko različnimi jedmi je dobro teknila, prav tako pa tudi dober oddech v hotelski sobi. Naslednje jutro, v nedeljo, 29. decembra 2013, smo se odpeljali do slovenske cerkve, kjer je bilo že na prvi pogled vsa pripravljeno za žegnanje - praznovanje Svete Družine, zavetnikov cerkve, ter 30. obletnice njene blagoslovitve. Slovesnost je vodil nadškof Adelaide dr. Phillip E Wilson, patra Ciril in David sta somaševala. Slovenska pesem se je razlegala in segala globoko v naša srca. Bilo je slovesno, bilo je slovensko! Sledilo je srečanje in pogostitev v dvoranici, spomnili pa smo se tudi rojstnega dne patra Cirila Božiča, ki ga je praznoval že v začetku meseca decembra, takrat je dopolnil svojih 60 let! Lepo mu je ob torti voščil v imenu adelajdske skupnosti g. Ivan Legiša.

Kmalu za tem smo se odpeljali na povabilo predsednika Slovenskega kluba Adelaide, g. Ivana Cafuta in soproge Olge, na kosilo v slovenski klub. Tam so nas pričakali tudi adelajdski nadškof dr. Philip Wilson, Rosemary Poklar in lepa družba slovenskih rojakov iz bližnje in daljne okolice Adelaide. Čas nam je vsem skupaj hitro minil. Z željami na ponovno srečanje smo se poslovili in zahvalili za tako prisrčno srečanje in pogostitev.

Vrnili smo se v hotel, se še malo sprehodili po samem mestu, pogledali kaj je novega v casinu, za dobro ali slabo se nismo kaj dosti mudili v tistem objektu, čeprav smo bili v taki neposredni bližini. Napočil je

čas za oddech in priprava za odhod naslednje jutro. Po okusnem zajtrku smo oddali prtljago na avtobus in pomahali mestu Adelaide v pozdrav. Za popotno kosilo v parku nekje na sredi poti med Adelaido in Melbournom je zopet poskrbela Marija. Pozno popoldne smo že prispeli nazaj v Melbournu vsi veseli in polni lepih spominov na skupno potovanje in na srečanje z rojaki v Adelaidi.

Hvala, pater Ciril Božič, pater David Šrumpf, posebno pa hvala misijonarki Mariji Anžič za tako enkratno organizirano petdnevno potovanje, romanje in obisk sorojakov v Adelaidi; hvala tudi šoferju Domenicu Rubbinu za srečno vrnitev nazaj v Melbournu. Hvala pa tudi 'barmanu doktorju Frenku' Fekonja na avtobusu in gospem za sladice. Res, v vsakem oziru, nepozabno potovanje!

Meta Lenarčič, Melbourne, Radio 3 ZZZ

PIERS FESTIVAL 2014

HASA spletne strani, posebno še o slovenskih imigrantih in njihove zgodbe ter zgodovinski prikaz delovanja Slovenskega društva Melbourne, so dali povod za povabilo **Multicultural Arts Victoria** na **Piers Festival 25. januarja 2014**, ki je imel poudarek na praznovanju imigracije. **HASA** spletne strani lepo predstavijo zgodbe posameznih slovenskih imigrantov, ki pripadajo različnim klubom in organizacijam v Viktoriji in New South Walesu, dokumentirane s fotografijami. Slovensko društvo Melbourne pa je bilo primer, kako so se Slovenci družili, sestajali, organizirali klub in se kulturno, socialno in športno udeleževali v letih od 1954 in celo prej.

Festivala se je udeležilo ogromno ljudi. Končna uradna številka po poročilu koordinatorke Andreaje Makris so pri vходу našteali 10.200 ljudi. Slovenska razstava – zgodovina imigracije in zgodbe priseljencev – Slovencev je privabila mnogo zanimanja, predvsem Avstralcev in druge narodnosti. Slovenci - bilo jih je veliko, so gledali bolj fotografije in računalniško predstavitev različnih taborišč v Italiji in Nemčiji, ogled ladij, ki so izplule iz pristanišča v Trstu, potem taborišče v Bonegilli, službena mesta. Zelo so se zanimali za razstavo ročnih del, predvsem idrijske čipke gospe Marije Brne in vezenje gospe Anice Kodila, za Kurenta, kolovrat iz leta 1896, in vprašanj ter razlag ni bilo ne konca ne kraja. Velika atrakcija sta bili Alicia in Portia Bevc v gorenjskih narodnih nošah (**na fotografiji desno**). Obiskovalci so ju ustavljali in spraševali, katere narodnosti sta in ponosno sta povedali, da sta Slovenki, dali kartice HASA arhiva in Slovenskega društva Melbourne in povabili vse na slovensko razstavo. Verjemite, veliko jih je prišlo v razstavno sobo, v "Gate House" (v tej sobi so imigranti prvič stopili na avstralska tla in se srečali z Department of Immigration – cariniki) in soba je bila vedno polna ljudi.

Naj omenim posebne goste - obiskovalce na slovenski razstavi.

Vsi so zelo pohvalili slovensko razstavo in pohvalili organizatorje – torej pripravljali odbor razstave. Naj uporabim njihove besede: odlično pripravljeno, zanimivo, pohvale vredno in zelo profesionalno, na visoki estetski stopnji.

V veliko čast nam je bil prihod novega častnega konzula za Viktorijo, g. Derryja Maddisona z ženo (**fotografija levo**). Takole se je izrazil: *Zelo dobro urejeno. Prisotnih je veliko Slovencev v primerjavi z drugimi nacijami. Slovenci se pridno in resno držijo skupaj. Smo majhen narod, vendar trden. Čestitke vam, ženskam, ki ste se potrudile za predstavo vsega tega. Ogromno slik, PowerPoint predstavitev ladij in ljudi na ekranu – vsi še tako mladi. Slovenski kotiček je najlepši, je predstava slovenstva, kajti drugje je precej komercialno. Slovenstvo je ustvarilo ogromno v Avstraliji za Slovence in bistveno za širjenje kulture in intergracijo z avstralskim narodom. Čuti se dober vtis o slovenstvu in o naši majhni domovini Sloveniji.*

Gospa Andrea Makris (**fotografija levo**), koordinatorica Piers festivala 2014, si je tudi natančno ogledala slovensko razstavo in tole je izrekla: *The event has been a great success from our perspective. I represent Multicultural Arts of Victoria, a non-profit organization, that represents and promotes diversity in the arts. Part of my job is, as a curator in this festival, to reach out to diverse communities and we have never had Slovenian input before, so this year was the first time, and it has been absolutely amazing. The response to the exhibition, and your community, has been so organized, fantastic. So enthusiastic, and gave a positive image of Slovenian community*

that is alive and well in Melbourne for over 50 years. You connected well with other cultures. Other people were exposed to what it means to be Slovenian now, and what it has been for decades.

Dr. Helen Light AM, **Museums – Multicultural Communities Collections** in koordinatorica v Jewish Museum, ki si je že lani ogledala arhiv pri SDM, pa je povedala tole: *It is really lovely being here. I represent Ethnic Communities Council of Victoria, which I am member of, but my dealing with you are in dealing as the consultant to the Multicultural Communities Collection Project where we try to help you to preserve this wonderful collection that you are showing to us. I love the way you have selected objects and showed them so lovingly.*

Tako zelo pomembno je, da se pomembni zgodovinski in kulturni material dokumentira in hrani za bodoče generacije v angleškem jeziku.

Iz verskega središča Kew sta se udeležila p. David in laiška misijonarka Marija Anžič. Pater David se takole izrazil: *Zelo dobro, da tudi Slovenci izkoristimo vsako priložnost, da ovrednotimo zgodovino, skozi katero ste vsi šli sem v Avstralijo, da se na tak način to tudi ohranja za bodoče rodove. Gotovo bo držalo to, kar stari starši pozabljajo, tega se njihovi vnuki hočejo spet spomniti in obuditi. Če bomo to ohranjali za bodoče rodove, bodo tako vaši vnuki, ne samo imeli lažje delo, ampak tudi lepšo samostojno podobo tega, kar se je dogajalo pred petdesetimi in šestdesetimi leti, pa še sedemdesetimi leti, ko ste prihajali v to daljno Avstralijo.*

Največ pohval smo dobili od sosedov – Italijanov, ko si je Dr. Paolo Barracchi, **Italian Historical Society**, kar večkrat ogledal celotno razstavo, zelo pohvalil in prosil, če si lahko ogleda arhiv pri Slovenskem društvu Melbourne. Podaril je tudi lepo knjigo o italijanski skupnosti za knjižnico pri Slovenskem društvu Melbourne, katero je izročil predsednici Frances Urbas Johnson. Tole je povedal med drugim: *Fantastic exhibition, rich information, beautiful collection of photographs. Very informative panels on the walls and exhibition of Slovenian arts and crafts. Congratulations!* Organizatorica avtobusa za Slovence v Melbournu, Helena Leber in govornica za Slovence na festivalu, ki so predstavljali slovensko razstavo, je povedala naslednje: *Čudovita razstava. Pripombe od tujcev so, da je slovenska razstava zelo zanimiva in informativna. Smo posebna skupnost. Helena je povedala tudi, da se je slovenski skupini na pomolu pridružil za nekaj časa celo nekdanji viktorijski premier Hon Ted Baillieu in dejal, da si je tudi on ogledal slovensko razstavo. Za avstralske časopise in televizijo je dal izjavo minister za imigracijo. Vsi so poudarili pomembnost shranjevanja zgodovine slovenskega priseljenstva in delovanja slovenske skupnosti. In prav shranjevanje, digitalizacija in prikaz zgodovinskih, družabnih in kulturnih dokumentov širšemu občestvu v angleškem jeziku in hranjenje za bodoče generacije, je glavni namen HASA spletnih strani, ki ima veliko obiskovalcev, čeprav so se nekatere organizacije odločile, da ne bodo sodelovale. Kot webmastru mi je pomembno, da je prikaz kot najbolj mogoče natančen in slikovit ter zanimiv. Morda bomo imeli manj društev vključenih kot druge spletne strani, a lahko rečem, da so HASA spletne strani edinstvene v svojem poslanstvu.*

In še nekaj zanimivosti o obiskovalcih:

Tržaški Slovenec, ki je našel sliko ladje in datum, ko je njegov oče zapustil Trst. Ni bil siguren, če je oče tudi na sliki in je prosil za boljše

datoteko, da lahko poveča in najde očeta na sliki. Dal je elektronski naslov in lepo prosil, če mu pošljem sliko. Zelo ganljivo!

Potem Italijan, ki je več kot uro čakal - klečal s fotoaparatom, da je lahko slikal na ekranu ladjo z datumom, s katero je potoval v Avstralijo. Nima elektronskega naslova in je kar večkrat slikal ladjo in bil zelo ganjen, ko je pripovedoval o svojem potovanju in slovesu v Trstu.

Tudi Slovenci so se zanimali za ladje: Ivanka in Franc Tomažič – Ivanka je pokazala ladjo, s katero sta prispela v Avstralijo na ekranu in ju je zelo prevzelo. Tudi Slavko in Jožka Ličen sta prispela s to ladjo. Spomnili so se tistega dne, ko je ladja odplula iz Trsta. Pa Marija in Tone Brne – njune ladje ni bilo na sliki.

In Kitajec, ki je dobro poznal zgodovino nekdanje Jugoslavije, ker so se učili v šoli na Kitajskem – vedel je veliko stvari, zanimalo pa ga je prav vse o Sloveniji in tudi njegova 12-13 letna hčerka je postavljala zelo dobra vprašanja.

Veliko obiskovalcev je poznalo Slovenijo s svojih potovanj in so z zanimanjem prebrali prav vse panoje z zgodbami Slovencev, ki so prišli v Avstralijo.

Lepo je bilo poslušati čestitke, neštete pohvale, priznanja in dobre želje,

posebno še čestitke pomembnih gostov, ki so se še posebno zahvalili vsem organizatorjem slovenske razstave, ker smo bili »dobro organizirani, točni, dosledni in njihove besede: profesionalni pri naši razstavi«.

V imenu pripravljalnega odbora za slovensko razstavo: Dragice Gomizel, Anice Markič, Lili Eggleston Tomažič in Anice Kodila ter v svojem imenu - hvala lepa vsem obiskovalcem, sponzorjem, ki so omogočili razstavo, Slovenskemu društvu Melbourne in vam vsem, ki ste čutili, da je bil to pomemben dan za Slovence v Avstraliji.

Tokratna razstava **Piers Festival 2014** bo del stalne razstave v načrtovanem kulturnem centru pri Slovenskem društvu Melbourne, sanje Dragice Gomizel in hčerke Vivienne, ki bo, upamo, odprt ob priliki praznovanja 60-letnice obstoja društva novembra letos. Gradivo je bilo pripravljeno že za spletno stran HASA in smo samo priredili panoje za razstavo v pristanišču, o delovanju društva pa sem pripravila že za **Sommerdays** festival v organizaciji mladine Slovenskega društva Melbourne leta 2012.

Draga Gelt OAM

<http://www.hasaarchives.com/home/slovenian-migration-stories/piers-festival-2014/>

Obujanje storitev, misli in želja od nekoč do danes...

Dnevi, tedni, meseci in leta hitijo, medtem pa se zapisuje zgodovina našega početja – nekoč s svinčnikom ali peresom, danes s pritiskom na gumb v tej hitrici tehnologije... Kakor koli je napisano, je bilo zapisano v upanju, da se bodo zamisli uresničile.

Mi, avstralski Slovenci, prišleki v to dobro deželo, smo pred pol stoletja in več iz domotožja in želje po domači besedi, načrtovali in zgradili ne le lastne domove, ampak tudi skupna slovenska središča. V sorazmerno kratkem obdobju so zrastle in se tudi finančno okrepili lepi slovenski domovi in verska središča, čemur so sledile šole slovenskega jezika, kulturne prireditve in športne predstave, radijske oddaje, lovska društva in drugo.

Naša finančna pomoč je potovala tudi preko morja, kjer so naravne nesreče, potresi, poplave, zahtevale žrtve in naša pomoč je bila dobrodošla. Pomagali smo tudi pri nakupu medicinskih pripomočkov za slovenske bolnišnice. Predstavili smo naše umetnike v Italiji, Avstriji in Sloveniji... Ob času slovenskega boja za neodvisnost smo igrali pomembno vlogo, tako v Sloveniji, kot tukaj. Avstralija je kot prva prekomorska država priznala Sloveniji neodvisnost. Ko smo v parlamentu v Canberri preko pravnikov gospe Šraj in gospoda Moore predstavili slovensko ustavo, je sledilo priznanje...

Danes žalostno sledimo svetovnim dogajanjem in problemom, povezanim z ekonomsko krizo. Tudi v Sloveniji je brezposelnost ponovno pognala ljudi v svet s trebuhom za kruhom. Ne tako kot nekoč, a je žalostno, da morajo sedaj visoko izobraženi strokovnjaki s področja prava, medicine in znanosti po zaslužek v tujino...

Nekateri izmed teh, ki jih srečujemo med nami, ne vedo ničesar o naših trudih za njihovo dobrobit. Težko se nam pridružijo v naših slovenskih središčih in izgleda, da ne govorimo istega jezika. Čeprav smo vsi otroci slovenske zemlje, smo za njih drugačni, živeli smo drugače, pod tem južnim soncem smo se borili za eksistenco, medtem ko so z našo pomočjo tam preko morja v sorazmerno mirnem vzdušju dopolnjevali svojo ideologijo, ki jim danes odpira vrata v svet...

Zato izražam našo skupno željo in upam, da bo našim otrokom za ves trud naše izseljenske skupnosti slovenska vlada podarila kakšno poslopje v Sloveniji, ki bi ga naši otroci tam uredili v Avstralsko-slovenski dom, saj nas je malo med nami, ki lahko prenočimo tam, kjer smo se rodili...

Toliko za danes z upanjem, da bo nekdo prisluhnil naši/ moji želji za naše otroke, ki bi tako segali v roke svojim sovrstnikom v Sloveniji in tako izpolnili naše želje.

Helena Leber, Melbourne, 15. januarja 2014

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

Da bo kronika naše skupnosti popolna, moram začeti z miklavževanjem, ki smo ga praznovali prvo nedeljo v decembru. Velika udeležba (polna dvorana) je bila za nas vse veselo presenečenje, posebno še za kuharice, ki nise pričakovale toliko ljudi. Vsi smo bili veseli mladih družin, ki so nam dale veselo razpoloženje in dosti smeha z otroki. Tudi Miklavža so otroci presenetili z odgovori. Mali fantek je podučil Miklavža, da sedaj že hodi v šolo in zna angleško in da ga ni več treba spraševati v dveh jezikih. Posebno slovesni so bili lepo oblečeni angelčki, ki so Miklavžu pomagali razdeliti darove.

Letos - prvi vikend v januarju, na praznik Gospodovega razglašanja, pa je obiskal Kraljičino deželo pater Valerijan. V soboto ga je na letališču sprejel Tone Brožič in ga peljal na dom Miriam Klemen. Popoldne je pater za rojake na Zlati obali v društvu LIPA daroval sveto mašo. Patra Valerijana je Tone Brožič v nedeljo pripeljal iz Gold Coasta na društvo PLANINKA, kjer je za našo skupnost daroval božično sveto mašo. Sv. maša je bila za pokojnega Jožefa Prislana - brata naše Fanike Knap. Pater se je pri maši spomnil 11. obletnice pokojnega Jožeta Vaha in pa staršev Danila Maver. Božično petje je tokrat vodila Slavka Maver. S pomočjo mikrofona je pater Valerijan kljub visoki starosti lepo opravil obred svete maše. Po maši smo mu za njegov 88. rojstni dan zapeli Happy Birthday in mu podarili lepo torto, ki jo je pripravila Slavka Maver s pomočjo njene hčerke Slavi. Prilagam nekaj slik. Iz društva Planinka smo se s patrom odpravili na Mount Mee in naslednji dan obiskali še Bribie Island in v Redcliffu Marijo Čeh, ki v tem času praznuje svoj 102. rojstni dan. Marija je še vedno izredno bistrega duha in dobrega spomina. Še vedno je v mislih povezana z vsemi poznanimi rojaki in jim izroča pozdrave. Pater ji je podelil obhajilo in kmalu je prišel čas, da smo se morali posloviti. Skupaj s hčerko Ljudmilo živita v prijaznem stanovanju. Imela sva namen obiskati tudi Mileno Carli, ki naju je vabila, naj se oglasiva pri njej, a nama je velika nevihta preprečila obisk. Radi velikega prometa in dežja sva morala pohiteti na letališče, kamor sva k sreči prišla pravočasno. Ob koncu patrovega obiska bi se mu rad zahvalil za velik trud in napor, ki ga je pater sprejel, ko se je podal na 1000 km dolgo pot v Queensland. Lepo bi bilo, da bi tudi drugi rojaki sprejeli to dejstvo in bi se vsaj ob obisku duhovnika odzvali vabilu in se udeležili slovenske Božje službe. Slovenska skupnost v Brisbanu se pripravlja na praznovanje 60-letnice društvenih zabav s koncertom domačih pesmi in melodij, ki bo v petek, 7. februarja 2014, ob 6. uri zvečer. Ob priliki obiska koncertne turneje Mance Špik, Hajni Blagne in Klemena Koširja bomo proslaviti ta pomembni jubilej v dvorani društva Planinka, 146 Beenleigh Redland Bay Road, Cornubia QLD. Pokojni Janez Primožič v svojim zapisnikih lepo poroča o uspešnih zabavnih večerih s plesom, ki so jih že leta 1954 prirejali v BAFS dvorani v centru Brisbane. Pokojni Ciril Vuga je že od leta 1952 zbiral rojake skupaj v organizirano skupino, Prireditveni odbor. Leta 1954 so že imeli svoj odbor in tudi skupno imovino. Tajnik Janez Primožič je lepo vodil zapisnike in je vse lepo zabeleženo. Ko je pokojni Stane Sivec prejel pravila od gospoda Menarta iz Sydneya, jih je predstavil občinstvu in ta so bila sprejeta januarja 1955 z

novim imenom Planinka. Prvi blagajnik je bil Jože Košorok. Ker so bili vključeni v društveno delo isti ljudje – rodoljubi, ne moremo govoriti o drugi – novi skupini, temveč o skupnem združevanju brisbanske slovenske skupnosti, ki je stremela po domači družbi, domači besedi, pesmi in zabavi.

Poročati moram še o pokojnih rojakih, ki so nas zapustili v zadnjem času.

Frida Celin me je obvestila o **smrti FRANCA LILEKA**, ki je umrl za rakom v Brisbanu 15. julija 2013. Franc Lilek z ženo Barbaro sta bila pred leti pogosta obiskovalca društvenih prireditev. Franc je bil rojen 3. 11. 1934 v Jastrebcu v Slovenskih Goricah. V Avstralijo je prišel leta 1956. V Tasmaniji se je leta 1963 poročil z Barbaro. Pokojni Franc Lilek je živel na otoku Coochiemudlo Island. Pokojni Franc zapušča sina Ivana in ženo Barbaro. Pogrebni obred je opravil katoliški duhovnik. Po pogrebu je bil upepeljen.

FRED MILNER (Alfred Verner Mlinarič) je tudi podlegel boleznim raka in je umrl 12. decembra 2013 na svojem domu v Springfield Lakes. Njegova smrt je pretresla tukajšno slovensko skupnost. Fred je bil dolgoletni convener - voditelj slovenske radijske skupine 4 EB. Bil je začetnik prve slovenske radijske skupine in tudi oddaje, ki je bila ustanovljena 1979. Že ob začetku smo po njegovi zaslugi dobili dobro alokacijo oddaj ob sobotah zvečer od 6. – 7. ure. Dolžnost convenerja (vodnika) je izvrševal od leta 1979 do 1983, ko so drugi radijski sodelavci prevzeli dolžnost. Leta 2002 je zopet prevzel vlogo radijskega voditelja, ki jo je opravljal do smrti. Fred je bil poznan kot velik ljubitelj slovenske narodne glasbe in petja, katero je rad zagovarjal pred vsiljivo moderno tujo glasbo. Čeprav so bile njegove oddaje včasih sporne, (imel je svoje prepričanje),

je Fred imel svoje poslušalce tudi preko interneta v domovini. Fred je vložil veliko dela in truda, posebno pa še veliko časa, da je redno pripravljala slovenske radijske oddaje. To dobro vedo vsi tisti, ki so tekom let izvajali slovenske radijske oddaje, da so bile redno na sporedu.

Fred je bil rojen 22. januarja 1939 v Mariboru. Od tam je pribežal v Nemčijo in od tam kasneje v Avstralijo. Fred zapušča sestro Hermino in sinova Fredija in mlajšega Antonyja. Antony je skupno z ženo Farrah pripravil Frediju zelo lep krščanski pogrebni spored z lepim programom s podobo brezjanske Marije Pomagaj, za kar smo jima hvaležni. Pogrebni liturgični obred se je vršil v Centenary Memorial Gardens 19. decembra 2013. Po pogrebu je bil upepeljen. Naj v miru počiva.

Vinko Čoper mi je iz NSW sporočil o **smrti MARIOTA LOGARJA** - bivšega predsednika društva Planinke (2005 - 2006) ki je umrl 13. decembra 2013 v bolnišnici St Vincent's Hospital v Melbournu. Zadnja leta je živel v Wodongi, kjer je podlegel boleznim za rakom na pljučih. Mario in njegova žena Julijana sta se veliko žrtvovala za naše društvo Planinka, za kar smo jima zelo hvaležni. Mario se je rodil 29. maja 1943 v Vrbici pri Ilirski Bistrici. V Nemčiji se je leta 1965 poročil z Julijano Begi in naslednje leto 1966 sta prišla v Avstralijo. Po poklicu je bil 'maintenance engineer' pri Anset Airline. Bil je tudi dvakrat predsednik tamkajšnjega slovenskega društva v Albury-Wodonga. Mario je bil zelo poznan v svojem okolju in tudi zelo spoštovan, zato je imel zelo velik pogreb v tamkajšnjem pogrebem zavodu v Wodongi. Zapušča sina Johnija in vdovo Julijano. Naše globoko sožalje obema. Po pogrebu je bil Mario upepeljen.

Lep pozdrav bralcem MISLI! **Mirko Cuderman**

INFORMACIJA ZA MEDIJE

Vabilo k posredovanju informacij glede dvojnega obdavčenja – rok: 21. 2. 2014

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri je aktivno vključeno v pridobivanje informacij in pripravo argumentacije glede problematike dvojnega obdavčenja. Slovenska stran si že nekaj let prizadeva doseči napredek glede sklenitve sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčenja z Avstralijo. Dvojno obdavčenje prizadene predvsem podjetja, ki poslujejo na obeh trgih in upokojenca, ki so vezani na obe državi, Avstralijo in Slovenijo. Sem sodijo tudi posamični primeri npr. slovenskih raziskovalcev, ki želijo opraviti raziskovalno delo v Avstraliji in obratno. Veleposlaništvo dopolnjuje seznam podjetij, ki jih prizadene dvojno obdavčenje, in pripravlja informacijo glede dvojne obdavčitve pokojnin.

Po informacijah, dostopnih veleposlaništvu, je Zavod za invalidsko in pokojninsko zavarovanje Republike Slovenije v mesecu decembru 2013 izplačal pokojnino 1496 rezidentom Avstralije. V obratni smeri pa je bilo po zadnjih prosto dostopnih avstralskih statistikah iz leta 2011 izplačanih 268 avstralskih starostnih pokojnin in 27 invalidskih pokojnin v Slovenijo.

Veleposlaništvo vabi vse, ki bi k problematiki dvojnega obdavčenja lahko prispevali še dodatne koristne informacije, da jih posredujejo na kontaktni naslov veleposlaništva najkasneje do 15. februarja 2014:

Embassy of the Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O'Malley ACT 2606

Tel.: 02 6290 0000, Fax: 02 6290 0619, E: vca@gov.si.

dr. Milan Balažic, veleposlanik

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSLEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

MIKLAVŽEVANJE

Miklavž je prišel v Slovensko društvo Sydney v spremstvu angelov in parkljev ter z darili društva na sankah v nedeljo, 8. decembra, ob pol tretji uri popoldne. Za dobro voljo in ples je poskrbel ansambel Alpski odmevi. Restavracija je bila odprta od 12. ure dalje, prireditev pa se je pričela ob 2. uri.

Bili smo veselo presenečeni nad dobrim obiskom, saj je bilo v klubu kar 40 otrok, kot jih za miklavževanje ni bilo še nikoli. Ljudje so prinesli veliko daril za svoje otroke in prijatelje, društvo pa

je priskrbelo darila za vse otroke; še dobro, da smo jih imeli dovolj, tako da nihče ni bil prikrajšan. Otroci so bili veseli, v dvorani pa je vladal pravi »živ-žav«. Po odhodu Miklavža in njegovega spremstva je pričel z zabavo ansambel. Tudi nekateri otroci so zaplesali in bilo jih je lepo videti. Zahvalimo se Miklavžu in njegovemu spremstvu, da so se spet ustavili na društvu in razveselili naše najmlajše, pa tudi starejše. Ansamblu Alpski odmevi se lepo zahvaljujem, da so igrali za ples in nas ves popoldan zabavali.

KOSILO ZA ČLANE DRUŠTVA

Kosilo za naše člane, ki jim ga je podaril odbor Slovenskega društva Sydney, smo imeli v nedeljo, 22. decembra 2013, s pričetkom opoldan. Kosilu je sledil ples ob zvokih ansambla The Masters. Dvorana je bila polna članov in drugih, ki so prišli na kosilo in ples, gospa Kociper pa je pripeljala tudi svoje goste iz Slovenije. **MIRKO ZADNIK** je to nedeljo popoldan s svojimi otroki, vnuki in prijatelji, skupaj 62 povabljenih, praznoval svoj **85. rojstni dan**. Našemu Mirku želi ob njegovem jubileju odbor Slovenskega društva Sydney še mnoga srečna in zdrava leta.

Prav tako je to nedeljo praznovala z otroki, vnuki in prijatelji svoj **70. rojstni dan naša blagajničarka FANIKA ZAFOSNIK**. Tudi njej želi odbor Društva v izobilju tega, kar si tudi sama najbolj želi.

SILVESTROVANJE

Novo leto 2014 smo pričakali tudi v Slovenskem društvu Sydney. V torek, 31. decembra 2013 zvečer, se nas je zbralo kar 220: člani in prijatelji, poleg Slovencev in obiskov iz Slovenije tudi Nemci, Avstrijci, Madžari in Hrvatje. Za člane je bila večerja s tremi krožniki 55 dolarjev, za nečlane pa 65 dolarjev. Za predjed smo postregli pršut, salame, sir, olive in žemljice, za glavno jed pa zrezek iz svinjskega vrata v gobovi omaki s kislim zeljem in krompirjem ter zeleno solato. Zaključili smo s slastno in okusno torto.

Strežba je bila organizirana po tri mize naenkrat in v eni uri so bili postreženi vsi. Nemški član društva mi je čestital za dobro organizacijo.

Pripravili smo tudi bogato tombolo. Med dobitki je bila 32" televizija, mikrovalovna pečica z ražnjem, mobilni telefon, pekač krofov, pekač kruha in še štirinajst drugih dobitkov. Hvala gospe Ani Šernek za dobro organizacijo in prodajo srečk, da smo na tomboli naredili dobiček.

Ob 11. uri smo članom društva za staro leto podarili po steklenico belega in rdečega vina na mizo. Na velikem platnu smo spremljali ognjemet s Harbour Bridge in se ob veselih zvokih našega ansambla poslovlili od leta 2013 in pričakali novo leto 2014. Drug drugemu smo zaželeli srečno novo leto v upanju, da bo le-to boljše, kot je bilo prejšnje. Po polnoči so nekateri začeli odhajati domov, ansambel Alpski odmevi pa je igral do druge ure zjutraj. Lepo se jim zahvaljujemo, da so nam tako lepo razvedrili in polepšali to najdaljšo noč v letu. Prav lepo se zahvaljujem tudi vsem našim pridnim delavcem v kuhinji in v dvorani, predvsem našim odbornikom, gospodu Justinu McAnulty in njegovi družini, ki so postregli našim članom. Po silvestrovanju so bili naši odborniki na dopustu do 17. januarja. V imenu odbora Slovenskega društva Sydney se zahvaljujem vsem našim članom in prijateljem za sodelovanje in vso pomoč v preteklem letu.

HASA NSW - AUSTRALIA Inc

Martha Magajna

Kako hitro čas beži! Maja letos bomo skupaj praznovali dve pomembni obletnici: deset let obstoja slovenske arhivske organizacije HASA NSW, ki od preteklega leta dalje nosi ponosno ime HASA NSW – AUSTRALIA Inc, in tudi deseto obletnico vstopa naše domovine Slovenije v Evropsko unijo. V preteklih desetih letih je HASA NSW opravila veliko dela; zbrali smo veliko zgodovinskega gradiva naših organizacij, skupin in posameznikov, tako, da delo naših pridnih Slovencev ne bo šlo v pozabo. To gradivo smo v zadnjem času začeli vnašati na računalnik, tako, da bo nekoč z vsemi našimi dosežki seznanjena tudi širša slovenska skupnost doma in po svetu. Poleg zbiranja zgodovinskega gradiva so arhivarke in arhivarji HASA NSW sodelovali pri številnih proslavah in na razstavah, s katerimi smo obeležili pomembne obletnice in jubileje slovenskih organizacij in pomembnih posameznikov, kot so: 20-letnica neodvisnosti Republike Slovenije, 40-letnica Kluba Triglav, 50-letnica društva Tivoli v Newcastleu, 40-letnica verskega središča Merrylands, zlata in biserna maša patra Valerijana Jenka, zlata maša patra Filipa Rupnika – in še

V letu 2014 vam želim obilo sreče, zdravja in medsebojnega spoštovanja.

Štefan Šernek, predsednik SDS

PIREDITVE V ZAČETKU LETA 2014

26. 1.: Praznovanje dneva Avstralije. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje, za ples igra ansambel Thirolian Echoes.
2. 2.: Popoldan koncert skupine iz Slovenije. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.
9. 2.: Popoldan Prešernova proslava. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje, za ples pa bo igral ansambel Alpski odmevi.
23. 2.: Popoldan pustovanje in praznovanje Valentinovega. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje, za ples pa bo igral ansambel The Masters.
2. 3.: To nedeljo popoldne bo ples, ki ga prireja ansambel Thirolian Echoes. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

nešteto drugih priložnosti je bilo, ko smo v slovenski skupnosti v NSW praznovali. HASA NSW je poleg tega organizirala tri »Zlata srečanja slovenskih priseljencev«, kjer se je zbralo na stotine avstralskih Slovencev, ki so skupaj proslavili petdesetletnico prihoda v Avstralijo. Proslava desetletnice ustanovitve HASA NSW in istočasno proslava vstopa Slovenije v Evropsko unijo bo dala mnogim Slovincem tudi priložnost za srečanje z rojaki, ki bodo slavili petdeset ali več let bivanja v naši novi domovini. Če ne bo prišlo do večjih sprememb, bo HASA NSW pripravila proslavo in srečanje na soboto v začetku meseca maja v dvorani verskega središča v Merrylandsu. Podrobnosti bomo objavili v naslednji številki Misli, v obvestilih na radiu SBS in v verskem središču v Merrylandsu.

SLOVENSKO DRUŠTVO JADRAN

Marija Iskra

MIKLAVŽEVANJE

Leto dni se je tako hitro zavrtilo in spet sta pri slovenskem klubu Jadran v Melbournu otroke obiskala Miklavž in Dedek Mraz (*fotografije na strani 2*). Predno sta prispela, je bilo poskrbljeno za umetniško barvanje otroških obrazkov. Kar vsi bi bili radi prvi na vrsti, toliko je bilo neučakanosti.

Da sta se ta dva moža pripeljala v odprtem avtomobilu, ni več novica. Šofer tega 'old timerja' je bil Toni Zanetič, ki ju je ponosno vozil okrog in počez po parkirnem prostoru, dokler niso končno prispeli do vhoda v dvorano. Tedaj sta, na veliko veselje najmlajših, potresala toliko bonbonov, da je kar deževalo. Pika na i je sledila v dvorani, ko so vsi otroci sprejeli svoja darila in navdušenju ni bilo konca. Vlogo Dedka Mraza je imel Jože Caf, vlogo Miklavža pa Valentin Brecej.

Angelčka sta ponosno predstavljali Hana Eres (Ogrizek) in Georgia Gilligan (Brezovec). To je bil tudi dan, ko so bili člani kluba deležni brezplačnega kosila in vsi skupaj smo preživeli še en lep dan v družbi prijateljev in znancev.

Na prvi avtobusni izlet v letu 2014 smo se podali 20. januarja (*fotografija na zadnji strani*). Izlet še vedno z veseljem in požrtvovalnostjo organizirata Romana Žetko in Zlata Vitez. Tokrat nas je pot peljala v Frankston do Sorenta in z ladjo čez zaliv v Queenscliff in Portarlinton. V Frankstonu smo si ogledali peščne skulpture. Te peščne pravljicne podobe so prava paša za oči, za ljudi vseh starosti, ne samo za otroke. Šofer avtobusa ni samo šofer, ampak tudi dober vodič. Posredoval nam je razno razne zgodovinske informacije, posebno mesteca Portarlinton. Postreženi smo bili tudi z domačim pecivom, ki so ga prinesle pridne udeležence izleta.

V nedeljo, 26. 01. 2014, na praznik Avstralije, smo pri slovenskem klubu 'Jadran' gostili glasbeno skupino iz Slovenije s pevko Manco Špič, glasbenikom Hajnijem Blagnetom in humoristom Klemenom Koširjem. Koncert s plesom je bil uspešen, saj so se udeleženci lepo zabavali ob prijetni glasbi, odličnem petju in šalah. Pa še zelo prijazni so bili ti naši gostje.

V petek, 03. 01. 2014, je po dolgi bolezni umrla **IVANKA ŠKOF**. Poslovlila se je od nas mirno in tiho. Pogreb je bil v ožjem družinskem krogu. Ivanka je bila rojena leta 1929 v vasi Artviže v Brkinih. Po poklicu je bila učiteljica. Predno je prišla v Avstralijo, je poučevala v Izoli. V Avstraliji je bila ena od prvih učiteljic slovenščine, vsekakor prva pri slovenskem klubu Jadran. Čeprav je imela veliko svojih osebnih in družinskih težav, se je poučevanju slovenščine posvetila z vnemo in požrtvovalnostjo. Imela je izredno dojemljiv način poučevanja, zato je bila med učenci zelo priljubljena in spoštovana. Bila je nežna in prijazna, a istočasno tudi avtoritetivna.

Na raznih proslavah v klubu je zmeraj pripravila otroke za nastope (*fotografija zgoraj*). Peli so, deklamirali in tudi uprizorili razne igrice. Večino tega je kar sama pripravila in spisala.

Tako je nastala tudi sledeča pesem:

KOGA IMAMO RADI?

MAMO, ki nas vse leto budi,
mamo, ki za nas noč in dan skrbi.

Mamo, ki naša mala srca greje,
mamo, ki nas toplo oblači, ko je hladneje.

OČETA, ki zgodaj vstane, ko dan zasveti,
očeta, ki domov pride, ko se začne temneti.

Očeta, ki za naš kruh skrbi,
očeta, ki vse leto dela, vsak dan po sedem dni.

BRATA, ki neprestano skače in teče,
SESTRO, ki venomer govori in klepeče.

SORODNIKE, ki so včasih polni nadlog.
Radi imamo **DOMOVINO** in **VES ZEMELJSKI KROG**.

Napisala je knjigo (avtobiografijo), pisala je pesmi in igrice. Odbor in člani kluba Jadran ter vsi prijatelji in znanci želimo Ivanki miren počitek in naj ji bo lahka rdeča avstralska zemlja.

WELCOME TO

SLOVENIAN MISSION

p. David Šrumpf OFM

51 Young Avenue

West Hindmarsh SA 5007

ADELAIDE
SOUTH AUSTRALIA

Poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Mobitel - p. David: 0497 097 783

E-mail naslov: slomission.adelaide@gmail.com

ŽIVLJENJE slovenske skupnosti, ki se zbira v cerkvi na Young Avenue v West Hindmarsh, se odvija v obliki in po sporedu, ki je bil načrtovan že ob odhodu p. Janeza Tretjaka. Ko je bil ob tej priložnosti na obisku tukajšnje slovenske skupnosti provincial slovenskih frančiškanov, pater Stane Zore, in je skrb za skupnost prevzel pater Ciril Božič ob veliki pomoči misijonarke Marije Anžič, ki je uredila mnogo legalnih in poslovnih stvari, ki jih tak dogodek prinaša s seboj, je bilo tedaj obljubljen oz. dogovorjeno, **da bo iz Melbourn prišel slovenski duhovnik redno za zadnjo nedeljo v mesecu, med tednom obiskal bolne in ostarele in ostal tukaj še za prvo nedeljo naslednjega meseca**. Na razpolago bomo tudi za posebne priložnosti, kot so prazniki, predvsem božič in velika noč ter za pogrebe, če bodo tako želeli pokojnikovi domači. Tako je bil po odhodu p. Janeza v Adelaidi najprej p. Ciril, potem salezijanec g. Štefan Krampač, ki je bil na obisku v Avstraliji in je bil dobrodošla pomoč v času, ko smo čakali na

p. Davida, in pozneje p. David, ki ga je predstavil občestvu p. Ciril na zadnjo nedeljo v novembru in že takrat prosil pesnika Ivana Legiša, da ga v imenu skupnosti pozdravi naslednjo nedeljo, ki je bila že 1. adventna nedelja, 1. decembra 2013.

Gospod Ivan Legiša je takrat povedal tole:

Dragi pater David Šrumpf, dobrodošel med nami!

Dragi bratje in sestre, dragi verniki!

Življenje se lahko spremeni v trenutku. Po triintridesetih letih se je naše življenje nepredvidljivo zasukalo in nas pustilo ugihati, če nam bo Bog poslal novega duha. Pater Janez Tretjak nas je vedno spodbujal k molitvi za nove duhovnike. Ko so se vrata za njim zaprla, smo se počutili kot riba na suhem. Čutili smo, da potrebujemo nekoga, ki bi za nas imel čas in besedo tolažbe in glej: Gospod se nas je usmilil in nam odprl nova vrata, skozi katera je k nam stopil nov pastir.

Spoštovani, dragi p. David Šrumpf, dobrodošel med nami! Občestvo brez duhovnika nima Božjega kruha. Ker Vi ne živite v prazno, Vas je Bog usmeril k nam, da nam podaljšate življenje. Kako ne bi vedeli, da Vas mnogi potrebujejo, zato smo še toliko bolj zaskrbljeni čakali, da bi k nam prišel duhovnik in nam pomagal iskati pot k Očetu. Zdaj ste tu, kjer z Božjo pomočjo računamo na Vašo moč, da z Vami lahko spet zadihamo v novem upanju.

Naša nekdanja duhovnost naj se med nami zopet utrdi. Zdaj je čas uresničitve vsega, kar je v treh desetletjih p. Janez Tretjak z ljubeznijo vnašal v naša srca. Zdaj je čas in znak Božje volje si pozdraviti

srca, sicer bomo ostali le suhe veje, štrleče proti večni domovini. Pater David, čakali smo Vas v veselem upanju, da bi se srečali in si stisnili roke, se pogovorili ter drug drugega utrdili v veri in narodni zavesti. Zato hvala tudi p. Cirilu, ki je po odhodu p. Janeza sprejel skrb za nas, in Vas je seznanil z verniki pri Sv. Družini, nas Vam približal in nas, tujce, Vam naredil za sestre in brate.

Gospod, prosimo te, da tudi še naprej blagoslavljaš in bogatiš to svojo Cerkev. Naj se danes združijo vse naše misli in naše molitve in Bog miru naj ostane na vekomaj z nami. Za uspeh molimo, da bi Vaša pot v Avstralijo bila blagoslovljena po volji Bogu. Bog daj vsakemu izmed nas nadaljevati v duhu vere ter da bi bili drug drugemu zgled dobrote in lepe misli.

Dragi p. David! Ker je Kristus v ljubezni in dobroti vedno z nami, prepričani smo, da boste svoj misijonski čut dobro opravil. S ponovno prisrčno zahvalo ter z najboljšimi željami Vam želimo mnogo let zdravja in uspešnega dela ter da bi se z nami ter med nami res počutil kot ena družina. Bog bodi hvaljen!

Ivan Legiša

ZADNJA DVA MESECA so življenje v slovenski cerkvi zaznamovali predvsem božični prazniki, ki so vsako leto obogatili tudi s praznovanjem zavetnice naše cerkve, Svete Družine. Pater David, ki je bil v Adelaidi že

in pred njo. Prezbiterij so krasile tudi smreke z lučkami, da je bilo vzdušje tudi na zunaj božično. Bog povrni vsem, ki ste postavili jaslice in vsem, ki ste jih v januarju pospravili ter spravili za naslednje leto.

Na četrto adventno nedeljo je bil pater že pred mašo na razpolago za spoved, v začetku maše pa smo imeli namesto običajnega kesanja skupno izpraševanje vesti ter naše grehe in slabosti združili s prošnjo po odpuščanju. V duhu smo stopili v Jordan k Janezu Krstniku, ki nas je povabil: »Spreobrne se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!« Če bomo vsaj malo izpolnili to njegovo naročilo, bo nebeško kraljestvo bolj prisotno na svetu, v naši skupnosti in po naših družinah tudi po nas in po naših dejanjih.

Na dan pred božičem smo se zbrali k sv. maši že dopoldne in tako zaključili adventni čas, polnočnica pa je bila ob 9. uri na sveti večer. Lepo je videti, da hočejo tudi tisti, ki jih običajno ob nedeljah ne vidimo v naši cerkvi, doživeti božično vzdušje po slovensko. K temu gotovo pripomorejo jaslice in pa lepe slovenske božične pesmi, ki jih je prepeval zbor pod vodstvom Ane Likar in organistinje Rebecce Baxter roj. Pistor (vnukinje Jenkovih). Pred pričetkom polnočnice smo v sprevedu prinesli Jezuščka in ga položili v jasli. Potem smo blagoslovili naše skupne jaslice v cerkvi in tudi vse jaslice po naših domovih, ki naj bodo znamenje Božje in naše medsebojne družinske ljubezni. Božično vzdušje smo poglobili tudi naslednji dan pri slovesni praznični maši ob 10. uri dopoldne.

BOG POVRNI za vsa praznična voščila ob božiču in novem letu in Bog povrni za vse vaše darove, ki ste nam jih ob praznikih namenili za delovanje naše skupnosti. Božična pisma smo razposlali na približno sto naslovov, ki smo jih imeli,

če pa bi še kdo želel prejemati naša občasna obvestila, pa prosimo, da nam posreduje svoj naslov. Prav tako vas vabimo, da obnovite naročnino za MISLI, ali če jih še nimate, da se nanje naročite. Letna naročnina je \$50.

Na praznik sv. Štefana, 26. decembra 2013, se je pet članov naše skupnosti odpravilo na **ROMANJE V PENOLO**, kamor so priromali tudi naši rojaki iz Melbourne. To smo bili: Iva Kresevič, Angela Dodič, Alda Batista, Nives Kresevič in p. David. Zvečer smo se z melbournskimi romarji srečali v Mount Gambier, naslednji dan pa skupaj odšli v Penolo, kjer je delovala **prva avstralska svetnica sv. Mary MacKillop**.

Predstavniki Mary MacKillop centra in župnije so nas prijazno sprejeli, nagovoril pa nas je tudi postulator, ki je vodil postopek za prištetje k blaženim in k svetim, g. dr. Paul Gardiner SJ. V cerkvi smo imeli sv. mašo, kjer se nam je pridružilo nekaj rojakov, ki živijo v bližini, med njimi tudi **sto eno leto star IVAN CETIN iz Mt. Gambierja**. Seveda smo mu voščili in zapeli. Ogledali smo si razstavo v centru o delu sv. Mary MacKillop in druge znamenitosti, povezane z njenim življenjem in znamenitosti mesta. Za tem smo se odpeljali v deželo vinske trte severno od Penole in si popoldne ogledali še nekaj znamenitosti v Mount Gambier. Bog povrni Rosemary Poklar, ki nam je organizirala romanje, čeprav ni mogla z nami, in seveda naši šoferki Nives Kresevič.

V soboto smo se vračali v Adelaido, kamor so pripotovali tudi romarji iz Melbourne. Naslednji dan, na praznik Svete Družine, 29. decembra, so se nam pridružili pri praznovanju. Letošnje praznovanje zavetnikov cerkve in skupnosti je bilo nekaj posebnega, saj je vodil somaševanje adelaidski nadškof, mons. dr. Philip Wilson. V začetku maše sta mu izrekla dobrodoščilo in ga pozdravila p. Ciril in predstavnica adelaidske slovenske skupnosti Ana Maria Zupančič, po maši se je vsem zahvalil p. David. Prisrčno smo seveda pozdravili tudi rojake iz Melbourne, ki so nam tisto nedeljo pomagali napolniti cerkev.

Nadškof je sam izrazil željo, da bi obiskal našo skupnost, ob slovesu p. Janeza, ko so ga obiskali p. Janez, provincial p. Stane in p. Ciril, ki je takrat prevzel skrb za Slovenski misijon v Adelaidi. Pater Ciril je predlagal praznik Svete Družine, saj je to dan, ki je posvečen tudi naši skupnosti.

V pridigi se je nadškof najprej ustavil ob drugem berilu oz. ob tem, kar je o odnosih v družini, predvsem med možem in ženo, zapisal apostol Pavel v Pismu Kološanom. S tem, kar je zapisal, ni hotel ponižati vloge žene in matere, ampak jo

postaviti na častno mesto. Potem pa je spregovoril o sv. Jožefu, članu Svete Družine, o katerem najmanj slišimo. Cerkev hoče danes poudariti, da ni bil samo stranski opazovalec dogajanja, ampak, da je imel povsem svojsko in pomembno vlogo ob prihodu Božjega Sina na svet. Zato je sveti oče tudi naročil, naj v evharističnih molitvah poleg Marije, imenujemo tudi njenega moža sv. Jožefa.

Nadškof je tudi izročil plaketi ob zaključku leta vere, s katerima je imenoval za »ambasadorki vere« Rosemary Poklar in Rose Ahlin Smith. Iskreno čestitamo!

Po maši smo se srečali ob prigrizku, ki so ga pripravile naše pridne gospodinje v dvoranci, popoldne pa smo imeli skupaj z melbournskimi rojaki kosilo v Slovenskem klubu v Dudley Parku. Bog povrni predsedniku Ivanu Cafuta in vsem, ki ste tako lepo pripravili dvorano in kosilo. Kosila se je udeležil tudi g. nadškof, ki se je zanimal, kdaj je Klub odprt in kdaj je večerja ter obljubil, da se bo še oglasil kakšno nedeljo popoldne, kar je poželo veselo odobravanje predsednika Ivana in njegove žene Olge, ki sta v imenu odbora in članov Slovenskega kluba Adelaido gostila nadškofa.

Z mašo v naši cerkvi smo se zadnjega decembra tudi poslovili od starega leta in se Bogu zahvalili za vse dobro, kar smo prejeli iz njegovih rok in iz rok naših bližnjih. V naši zahvali so bili še posebej vsi, ki skrbijo za cerkev in jo

Nadškof je tudi izročil plaketi ob zaključku leta vere, s katerima je imenoval za »ambasadorki vere« Rosemary Poklar in Rose Ahlin Smith. Iskreno čestitamo!

prpravijo za naša nedeljska srečanja: »angela varuha« naše cerkve, Ivanka in Danilo Kresevič JP, ki poskrbita, da je cerkev očiščena ter Angelca Dodič, ki poleg čiščenja skrbi tudi za okrasitev. Rosemary Poklar smo hvaležni za vso njeno pomoč pri bogoslužju, organistinji Rebeci Baxter in pevcem za lepo petje, Ani Likar za pripravo pesmi, Ani Brand pa, da tako lepo skrbi za čistočo ter urejenost okolice cerkve, dvorance in hiše, ki jih vedno krasijo urejene rože in grmički. Ne smemo pozabiti na Silvo Šajn in vse njene sodelavke, ki ob nedeljah po maši poskrbijo za kavo, čaj, prinesejo pecivo, da so mize vedno dobro in lepo obložene ter seveda Toneta Jesenka, da nikoli ne zmanjka pijače in vse prijazno postreže. Hvala vsem, ki po

razporedu berete in sodelujete pri maši, pobirate darove in drugače pomagajte. Hvala tudi bolnim in ostarelim za vašo misel na našo cerkev ter vašo molitev za nas vse.

Na dan novega leta smo prosili Božjega blagoslova in varstva v prihodnje. Sveta maša je bila še v nedeljo, 5. januarja, ko smo praznovali praznik Gospodovega razglasenja oz. Treh kraljev, ki ga v Avstraliji praznujemo namesto 6. januarja na najbližjo nedeljo.

Ker je bil v ponedeljek, 20. januarja 2014, pogreb, smo imeli sv. mašo v slovenski cerkvi tudi v nedeljo 19. januarja in potem seveda na »redni nedelji«, 26. januarja in 2. februarja 2014. Za Australia Day smo zapeli ob koncu maše avstralsko himno.

Za konec januarja in začetek februarja je bil v Adelaidi p. Ciril. To je bil zelo vroči teden, saj so bile najvišje dnevne temperature tam med 34 in 43 stopinjami Celzija. Pater Ciril je obiskal tudi nadškofijske urade, se srečal z nadškofom in generalnim vikarjem. Oba se zanimata za našo skupnost in sta vesela, da smo tako uredili naše pastoralno delo v Adelaidi. Gospod nadškof je obudil spomin na svoj zadnji obisk pri nas, se ponovno zahvalil in naročil pozdrave. Povedal je, da je poslal e-mail pošto tudi p. Janezu. Pater Ciril je v tem času gostil v naši hiši tudi maltežanske sestre, pri katerih redno mašujemo, ko smo v Adelaidi. Pater Janez je pri njih maševal deset let. V misijonu se je oglašil v Adeladi znani lastnik družinskega pogrebne podjetja Peter Elberg Funerals, Peter Elberg JP, ki ima svoj sedež nedaleč stran na 280 Grange Road, Flinders Park. Pater Ciril ga je naslednji dan, 29. 1. 2014, obiskal. Gospod Peter je izredno dinamičen človek. Patru Cirilu je razkazal vse prostore, načrte razširitve prostorov in predstavil vse, ki so bili tisti dan v službi. Namenil je \$500 za objavo svojega podjetja v naših oznanilih in v Mislih. V sredo zvečer se je p. Ciril pridružil Rosemary Poklar in Ana Mariji Zupančič na radijski postaji 5 EBI 103.1 FM. Bil je še čas za kakšen obisk, tudi v domu starejših, največ časa pa je vzelo pisanje za Misli ter korektura in priprava prejetih člankov, ki jih je potem v Melbourneu oblikovala in uredila urednica Marija Anžič v revijo, kakršno imate sedaj v rokah. Tudi p. David je že precej vpel v nastajanje teh Misli in upamo, da bo ob letu osorej prevzel uredništvo.

V nedeljo, 2. februarja 2014, je bil praznik Gospodovega razglasenja – svečnica. Pri maši smo blagoslovili sveče ter ob koncu maše še z lepim kulturnim programom počastili slovenski kulturni

praznik, Prešernov dan. Hvala Ivanu Legiša za pripravo in vsem za sodelovanje. Tokrat je močno zadonela slovenska himna, Prešernova Zdravljica.

PROGRAM ZA NAPREJ:

Ob koncu februarja 2014 bo v Adelaidi ponovno p. David. Svete maše bodo v nedeljo, 23. februarja, v petek, 28. februarja in v nedeljo, 2. marca 2014. Potem spet ob koncu marca: nedelja, 30. marca, prvi petek 4. aprila in nedelja, 6. aprila. **V nedeljo, 23. februarja, bo po maši BBQ kosilo in povabljeni ste, da nazdravite patru Davidu, ker je letos 7. februarja srečal Abrahama! Na mnoga leta!**

Izredne maše bodo za veliki teden: pater Ciril bo v Adelaidi od velikega četrta, 17. aprila, do velikonočnega ponedeljka, 21. aprila 2014. Redno pa, kot je bilo že večkrat rečeno: **zadnje nedelje v mesecu, petek v tistem tednu ter prvo nedeljo v naslednjem mesecu – vedno ob 10. uri dopoldne;** tako so nadaljni datumi nedelj: 27. april, 4. maj, 25. maj, 1. junij, 29. junij in 6. julij 2014.

ODŠLI SO:

VIKTORIJA BOROVAC roj. DODIČ je umrla konec novembra 2013. Rojena je bila leta 1937 kot 11. otrok v družini. V Avstralijo je prišla ob koncu 50-tih in se februarja 1962 poročila s Francem Borovcem. Pokojna zapušča moža Franca, sinova Vlada in Franca ter druge sorodnike v Avstraliji in Sloveniji.

KRISTINA MAUTNER roj. GOLOB je umrla 19. decembra 2013, stara 93 let. Njen mož Franz Mautner je že pokojni, od nje pa so se poslovili hčerka Maria in sin Phil, vnukinja Danielle z možem Lachy in Monique z možem Jasonom ter vnukinja oz. vnuki Kristina, Elijah, Cleo, Jayden in Brandon.

Slovo z rožnim vencem in pogrebno sveto mašo je bilo v cerkvi Our Lady of Good Hope v Greenwith v ponedeljek, 30. decembra 2013, pokopana je na pokopališču Dudley Park Cemetery.

JOŽEF KLEMENT je umrl 13. januarja 2014. Rojen je bil 25. novembra 1929 v Kuzmi v Prekmurju kot najmlajši v družini štirih otrok (en brat in ena sestra sta že pokojna), staršema Jožetu in Mariji. Leta 1957 je prišel skupaj s sestro Marijo in njenim možem v Avstralijo in je nazadnje živel v Christie Downs. Njegova žena Iris je že 12 let pokojna, tako da zapušča v Avstraliji sina Davida in sestro Marijo Novak, v Sloveniji pa dva nečaka in nečakinjo ter nečaka v Kanadi. Pogrebno mašo za pokojnega je daroval p. David v ponedeljek, 20. januarja 2014, ob 2. uri popoldne v slovenski cerkvi v West Hindmarshu, potem pa je bil odpeljan na upepelitev.

Vseh naših rajnih se radi spominjamo v molitvi in pri daritvi sv. maše. Naj počivajo v Božjem miru!

Besedilo: p. Ciril in p. David

Fotografije: Marija Anžič

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažic
Konzularne zadeve: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

**Peter Elberg
FUNERALS**

Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266

280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assur@peterelbergfunerals.com.au

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**HOSPITALITY IN the
of the city**

KRAJČ Hotels Ltd
dalmatinova 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Letošnja zima se je začela v Sloveniji šele konec januarja. Sneg in led sta prekrila deželo.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Clara Kure, Daniel in Marcus Bogovič, Evie in Sabrina Johnson na Pako Festa v Geelongu, 23. 02. 2013.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - stran 47:

Slavljenca p. Valerijan in Dušan Lajovic z ženo Sašo.

ANICA roj. MOLAN in MIRKO CUDERMAN sta 16. novembra 2013 praznovala zlato poroko. Poročil ju je p. Bazilij 16.11.1963 v katedrali St. Patrick's v Melbournu. Čestitamo našemu zvestemu sodelavcu Mirku in Anici in jima želimo še veliko srečnih, blagoslovljenih let v krogu družin njunih treh sinov Mirka, Vilkota (Billa) in Bernarda ter mnogih prijateljev. Bog živi!

Hvala Ivanu Pišotku za sporočilo.

LOTTI AHLIN iz Adelaide je praznovala rojstni dan s svojimi domačimi. Čestitamo!

Dobrodelno družinsko kosilo v Kew, 19. 01. 2014.

IVAN CETIN iz Mt. Gambierja je že dopolnil 101 leto. S svojimi domačimi je prišel na romanje v Penolo, 27. 12. 2013.

Patra Ciril in David, Marija Anžič in g. Štefan Krampač na domu Rachael in Lentija Lenko v pripravi božične radijske oddaje.

Romarji iz Victorije in Južne Avstralije v Penoli, 27. 12. 2013.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite po telefonu na 9795 7687.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Fanika Knap, Jože Košorok, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2014** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

The Orrong Hotel
Zorka's Bistro

Our new exciting Zorka's Bistro at The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub & restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler with sauerkraut & bread dumplings, Kransky with mash & sauerkraut plus best in town Apple Strudel - a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic
PH: 9509 3242

Romana Žetko in Zlata Vitez sta organizirali izlet v Frankston do Sorenta in z ladjo čez zaliv v Queenscliff in Portarlington v Victoriji, 20.01.2014.

Raziskujmo Slovenijo z avtomobili Budget ali Avis

Tam kjer se Julijske Alpe spuščajo
proti Ljubljanski kotlini, je pod
vznožjem Škofjeloškega hribovja,
pred več kot tisoč leti zrasla naselbina,
danes imenovana
Škofja Loka.

Discover Slovenia with us

Budget

Rent A Car Slovenia

www.budget.si

Telefon: + 386 4164 4626

Email: info@budget.si

AVIS

We try
harder.

+386 40 860 963

www.avis.si